

Arrest

nr. 258 325 van 16 juli 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 12 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. WIES *loco* advocaat C. DESENFANS, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 3 februari 2020 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 4 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 9 februari 2020 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij minimum 23 jaar oud was.

1.3. Op 9 februari 2021 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 10 februari 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U werd op 14 oktober 2020 van 09u36 tot 13u00 een eerste keer gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd een tweede keer gehoord op het CGVS op 26 november 2020 van 09u15 tot 12u23. U werd beide keren bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Gatunange loco meester Desenfans, was gedurende beide persoonlijke onderhouds aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 03.02.2003 te Qoryoley, Lower Shabelle, Somalië. Uw leeftijdsonderzoek wijst uit dat u minstens zes jaar ouder bent. U heeft de Somalische nationaliteit. U woonde uw hele leven in Qoryoley. U bent geboren in de wijk Wadajir en verhuisde later naar de wijk Halane.

Uw familie werd ondersteund door uw tante langs vaderszijde, S.Y.M., die in de V.S. woont. Uw vader verkocht ook houtskool.

U ging naar een privéschool, waar u wiskunde en Arabisch leerde, en naar de Koranschool. U hielp uw vader soms hierbij. U had geen andere job.

Op 5 december 2019, toen u in de Koranschool was, werd u samen met uw negen medeleerlingen, waaronder uw broer, door uw Koranleerkracht en een andere man meegenomen om Koran te lezen voor een zieke persoon. Jullie werden met een pick-up buiten de stad gebracht, richting het zuiden. Jullie kwamen aan in een huis waar nog vier andere mannen waren. Ze vertelden jullie dat ze van Al-Shabaab waren en dat jullie soldaat gingen worden en moesten deelnemen aan de jihad. Zes van de jongens gingen met de mannen mee. U, uw broer en twee anderen vroegen naar jullie ouders, omdat zij verantwoordelijk voor u waren. Jullie werden mishandeld. Twee dagen later, op 9 december 2019, probeerden jullie te ontsnappen toen jullie moesten bidden. Jullie werden onderschept en gestraft. De volgende avond, 10 december 2019, werden jullie geblinddoekt overgebracht naar de gevangenis van Hero Kowaad. U zat daar tien dagen vast. Op de twintigste dag van de maand konden jullie ontsnappen toen de overheid de gevangenis aanviel. U werd onderschept door militairen van de overheid en overgedragen aan de politie op 21 december 2019. U legde uit dat u werd voorgelogen door uw leerkracht. Hij werd opgeroepen en bekende. U werd vier dagen door de politie vastgehouden, tot uw ouders u kwamen ophalen op 24 december 2019. U kreeg een dreigbrief thuis waarop stond dat u had gelogen over de mujahid. Uw vader werd bedreigd door de clanleden van de leraar. De 27e van de maand kreeg u te horen dat uw broer vermoord was, maar u wist niet door wie. U ging naar het huis van uw oom. De 29e kreeg u te horen dat één van de andere jongens met wie u samen vluchtte vermoord was. De 30e adviseerde uw vader u het land te verlaten omdat u anders ook vermoord zou worden. U reisde met een clanlid mee naar Doolow in Ethiopië en nam daar contact op met een verre tante. Zij bracht u naar Addis Abeba. U bleef daar een maand en vertrok per vliegtuig op 3 februari 2020. U deed uw verzoek om internationale bescherming bij de bevoegde autoriteiten in België op 4 februari 2020.

U legt geen documenten voor ter ondersteuning van uw verzoek.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U slaagt er immers niet in te overtuigen over uw (recente) herkomst uit de stad Qoryoley, waardoor ook de door u aangehaalde vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw beide persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS dd. 14 oktober 2020 (NPO 1), p. 3 en notities CGVS dd. 26 november 2020 (NPO 2), p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u de laatste jaren voor uw vertrek in de stad Qoryoley in het gelijknamige district van de provincie Lower Shabelle hebt verbleven.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u zelf verklaart geboren te zijn op 03 februari 2003. Een uitgevoerd leeftijdsonderzoek dd. 12 februari 2020 wijst echter uit dat u minstens zes jaar ouder bent dan u verklaart. Deze leeftijdsschatting werd mee in rekening genomen bij de beoordeling van uw beweerde herkomst. Het CGVS neemt bij zulke beoordeling immers steeds het individuele profiel van elke verzoeker in rekening – in casu het profiel van een jong volwassene. Dit profiel in rekening gebracht weet u zoals gezegd hoegenaamd niet te overtuigen wat uw beweerde (recente) herkomst uit de stad Qoryoley betreft.

U kan geen doorleefde verklaringen afleggen over het dagelijkse leven in de stad onder het bewind van Al Shabaab én daarna. U bent amper op de hoogte van aanslagen en incidenten, kan maar weinig doorleefd vertellen over de droogte in 2011 en 2016-2017 én bent niet op de hoogte van de overstromingen van 2018. Hierbij komt dat uw kennis van de geografische omgeving rond uw beweerde stad van herkomst niet weet te overtuigen en dat uw beschrijvingen van de stad Qoryoley zeer vaag zijn. Uw gebrekkige clankennis doet nog verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Ten eerste zijn uw verklaringen in verband met het dagelijkse leven onder het bewind van Al Shabaab in uw beweerde stad van herkomst zeer weinig doorleefd en accuraat. Zo zou u vijf jaar onder het bewind van Al Shabaab geleefd hebben, maar slaagt u er niet in doorleefde verklaringen af te leggen over hoe het was om onder dat bewind te leven. De vraag naar uw persoonlijke ervaring werd u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud tot vijf keer na elkaar gesteld. U antwoordde vier keer met algemene zaken en de vijfde keer beperkt u zich tot “angst, en mijn ouders zeiden, niet naar buiten gaan, en ze hebben een impact gehad op mijn studie” (NPO 2, p. 14). U verklaart tijdens beide persoonlijke onderhouds dat Al Shabaab verdreven werd “in het begin” (NPO 1, p. 14) en “in de eerste maanden” (NPO 2, p. 15) van 2014. Gevraagd wat er toen gebeurd is, beperkt u zich tot “de overheid viel Al Shabaab aan, er werd wel gevochten, gedurende drie uur werd er gevochten. 2014 dat is toen Al Shabaab verdreven was” (NPO 1, p. 14). Gevraagd of u zich nog iets meer van die bevrijding herinnert, herhaalt u dat de gevechten drie uur geduurd hebben en voegt u, weinig gedetailleerd toe “veel mensen waren het slachtoffer geworden van de gevechten, sommige huizen waren geraakt door de raket” (NPO 1, p. 15). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd u opnieuw de gelegenheid gegeven om hier uitgebreider over te vertellen, aan de hand van de vraag “U was al ouder toen Al Shabaab werd verdreven in 2014, kan u mij daar zo uitgebreid mogelijk over vertellen?” (NPO 2, p. 14). Uw antwoordt beperkt zich tot “toen Amisom had ook mensen daar vermoord” (ibid.). Opnieuw gevraagd om meer te vertellen, vermeldt u opnieuw dat er veel mensen omkwamen, en dat er drie dagen werd gevochten (NPO 2, p. 15), terwijl u tijdens het eerste

interview drie uren had gezegd. U voegt ook toe dat de overheid het offensief had aangekondigd en mensen had aangeraden om weg te gaan, maar dat jullie daar bleven (ibid.). Aangezien de bevrijding na jarenlang terreur vanwege Al-Shabaab een markante gebeurtenis is, mag ten eerste van u verwacht worden dat u zich de correcte maand van deze gebeurtenis nog zou herinneren. Het is bovendien merkwaardig dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de duur van de gevechten en niet in staat bent meer details te geven van dergelijke ingrijpende gebeurtenis, waarover er ongetwijfeld achteraf nog lang gesproken zal zijn in de stad. U slaagt er niet in de verdrijving van Al Shabaab te linken aan uw persoonlijke leven. U vertelt als een buitenstaander die de feiten gewoon (en niet volledig correct) weergeeft, terwijl u en uw familie toch in de stad aanwezig zouden zijn geweest tijdens deze ingrijpende gebeurtenis, wat de geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst ondermijnt.

Ten tweede kan u ook maar weinig doorleefd en gedetailleerd vertellen over de periode tussen de verdrijving van Al Shabaab en uw vertrek. Gevraagd wat er veranderde toen Al Shabaab verdreven was, antwoordt u wederom weinig gedetailleerd "Het was wel beter geworden, want de onderdrukking, er was geen onderdrukking meer, maar langs de andere kant, de veiligheid was achteruitgegaan, ze gingen wel dingen gooien" (NPO 2, p. 15). U slaagt er tijdens beide persoonlijke onderhouds ook niet in veel te vertellen over wat Al Shabaab nog deed tussen 2014, toen ze verdreven werden, en uw vertrek begin 2020. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud werd u gevraagd wat er na 2014 nog gebeurd was, waarop uw antwoord beperkt bleef tot "in 2014 heeft Al Shabaab een keer de markt in brand gestoken" (NPO 1, p. 15, 17). Gevraagd of er geen andere incidenten meer waren, beperkt u zich tot een weinig gedetailleerd "er is wel veel gebeurd, in 2019 werd het politiekantoor aangevallen, in 2015 hadden twee clans gevochten. In 2015 Buundo Aday was er een aanslag gebeurd in Buundo Aday" (NPO 1, p. 16), later vult u aan dat dit de witte brug is (NPO 1, p. 17) en dat dit de grootste van de twee bruggen is (NPO 1, p. 18). U herinnert zich geen andere specifieke incidenten (NPO 1, p. 18). In het laatste jaar voor uw vertrek herinnert u zich een aanval op het politiekantoor "begin 2019" (NPO 1, p. 18) maar geen enkel ander incident of aanslag, u heeft ook geen idee van de datum van die aanval. U antwoordt negatief op de vraag of er ooit problemen waren met de toegang tot de stad. Uit informatie ter beschikking van het CGVS blijkt dat er meer dan een maand na de verdrijving van Al Shabaab (op 22 maart 2014) nog steeds een blokkade was van Al Shabaab dat vanuit het omringende platteland met geweld probeerde te verhinderen dat voedsel en goederen de stad bereikten (zie administratief dossier – COI NL-talig). Op 4 mei 2014 schoot Al-Shabaab mortiergranaten af op de stad en vond een vuurgevecht van een uur plaats met Somalische troepen. Op 19 mei 2014 vonden wederom schermutselingen met Al-Shabaab plaats rond Qoryoley. De situatie bleef zeer volatiel. Op 10 augustus waren er wederom gevechten rond de stad. Het gebrek aan detail en het ontbreken van informatie die algemeen gekend zou moeten zijn – zoals de blokkades door Al Shabaab – ondermijnden reeds tijdens het eerste persoonlijk onderhoud uw beweerde herkomst uit Qoryoley.

Merkwaardig genoeg begon u het tweede persoonlijk onderhoud met "er zijn incidenten die ik niet heb verteld toen, ik vond ze niet zo belangrijk, dat waren incidenten bij ons, bij mijn plaats" (NPO 2, p. 3). U gaat later verder "ik had vorige keer wel, ik had verteld over de droogte en zo, want dat had veel meer slachtoffers dan een aanslag. Daarom had ik zoiets van droogte is belangrijk dan de aanslag, want bij een aanslag, worden minder slachtoffers gemaakt" (NPO 2, p. 16). Er werd u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud nochtans al duidelijk gemaakt dat er omwille van het feit dat u niet over recente aanslagen kon vertellen getwijfeld werd aan uw recente herkomst uit Qoryoley, met de expliciete vermelding dat het belangrijk was dat de Protection Officer zeker zou weten dat u in 2019 in Qoryoley verbleef (NPO 1, p. 18). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u "volgens mij heeft u mij niet gevraagd" (NPO 2, p. 17). Dit heeft een negatieve impact op uw algemene geloofwaardigheid en doet vermoeden dat wat u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud bijkomend kan vertellen, mogelijk ingestudeerd is. Bovendien slaagt u er tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nog steeds niet in veel meer te vertellen dan tijdens het eerste. Wat u vertelt, kan u bovendien nog steeds niet concreet situeren in de tijd. Over één van de belangrijkste aanslagen geeft u daarnaast ook verkeerde informatie. U vermeldt tijdens het tweede persoonlijk onderhoud plots dat er aanslagen waren op verschillende momenten in dezelfde periode "in 2015" – nog steeds heel weinig concreet betreft de datum – op beide bruggen en dat de aanslag op de brug Gudud – de kleinste van de twee – door middel van een ezel gebeurde (NPO 2, p. 4; 16). Uit informatie ter beschikking van het CGVS blijkt echter dat er slechts op één brug een aanslag werd gepleegd in september 2015 en dat dat op de grootste brug was, met een ezelskar met explosieven (zie administratief dossier).

U vermeldt aanvullend een aanslag op de veemarkt "eind 2018" en een aanslag "aan de Hajad formatie" in de "eerste maanden van 2018 denk ik". U herinnert zich ook "een incident in 2016" waar Amisom mensen vermoord heeft (NPO 2, p. 17). Gevraagd of het de rest van de tijd rustig was, antwoordt u zeer algemeen "dat het wel regelmatig gebeurde" en dat u "het niet zo belangrijk vond".

Al Shabaab bijvoorbeeld zij probeerden altijd iets te doen, iets te gooien" (ibid.). Gevraagd wat u met regelmatig bedoelt, beperkt u zich tot het vage antwoord "dat was iets dat zich herhaalde" (NPO 2, p. 18). Gewezen op de vaagheid van uw antwoord voegt u toe "ik kan u enkel wel vertellen dat ze meestal 's nachts dat deden" (ibid.). Gewezen op het feit dat het ook deze keer als vreemd bevonden werd dat u zich zo weinig herinnerde, was uw antwoord "dingen gebeuren altijd, ik volgde het niet" (ibid.). Uit de informatie ter beschikking van het CGVS blijkt nochtans dat er nadat Al Shabaab werd verdreven in 2014, tot aan uw vertrek begin 2020 heel wat aanslagen en incidenten waren. Zelfs als we ons beperken tot 2019, het laatste jaar dat u in Qoryoley gewoond zou hebben, is er een zeer lange lijst van incidenten, waarvan u er toch meerdere zou moeten kunnen vermelden. Opvallend is ook dat bij veel van die incidenten Somalische overheidstroepen betrokken waren of slachtoffer werden, terwijl u verklaarde "de Somalische soldaten waren weg". U herinnerde zich niet wanneer "maar het was nadat Al Shabaab weggedreven was" (NPO 2, p. 16). Zo viel Al Shabaab op 30 januari 2019 posities van de buitenlandse troepen aan, met zware gevechten tot gevolg. Op 16 februari 2019 viel Al Shabaab opnieuw een basis van Amisom en de overheidstroepen aan, met een aantal doden en gewonden tot gevolg. Dit gebeurde nogmaals op 27 februari 2019, 10 maart 2019 en 29 maart 2019. Op 11 april 2019 vielen er opnieuw minstens vijf doden bij clashes tussen het Somalische leger en Al Shabaab. Er waren opnieuw clashes op 17 april 2019, 23 april 2019, 28 april 2019 en 8 mei 2019. Er vonden vuurgevechten plaats op 21 mei 2019, 29 mei 2019 en 6 juni 2019. Op 25 juni 2019 – en niet "begin 2019" – werd een handgranaat gegooid op het politiekantoor en ontstond er een vuurgevecht. Op 27 juni 2019 doodde Al Shabaab een verkiezingskandidaat in Qoryoley en op 15 september 2019 kwamen vier Southwest government officials om het leven door een bembom – volgens u werden er nochtans, op enkele clanoudsten na, nooit belangrijke mensen vermoord door AS (NPO 1, p. 17). Op 5 juli, 25 juli en 28 juli 2019 werden Somalische troepen aangevallen door Al Shabaab. Bij deze laatste aanval werd Al Shabaab gedwongen zich terug te trekken. Op 8 augustus 2019 kwamen minstens 10 Amisom-strijders om het leven bij een bomaanslag. Op 20 augustus 2019 kwamen er opnieuw 10 mensen om het leven bij een clash. Nog 10 mensen kwamen om het leven bij een clash op 7 september 2019. Op 15 september 2019 claimden Al Shabaab militanten dat ze de macht in Qoryoley terug in handen hadden na een gevecht met de Somalische militaire troepen. De lijst met incidenten gaat nog verder. Het is dan ook zeer frappant dat u hier quasi niets van gemerkt zou hebben en dat dit u dat niet zo belangrijk vond, des te meer omdat u bovendien aanhaalt dat u zelf gedwongen gerekruteerd werd door Al Shabaab. Uw (recente) herkomst uit de stad Qoryoley en uw algemene geloofwaardigheid worden quasi volledig ondermijnd door uw erg beperkte kennis over impactvolle veiligheidsincidenten die zich in de jaren voor uw beweerde vertrek uit Qoryoley in deze stad hebben afgespeeld.

U weet bovendien niet dat uw district tijdens de laatste jaren voor uw vertrek door overstromingen werd geteisterd. Gevraagd wanneer er een periode was dat het meer regende dan anders, antwoordde u tijdens beide persoonlijke onderhouds dat dat in 2014 zo was: "Er was één keer een overstroming in 2014, maar het was niet zo heel ernstig" (NPO 1, p. 9). Gevraagd of er daarna nog overstromingen waren, zei u tijdens het eerste interview van niet (NPO 1, p. 9). Tijdens het tweede interview verklaarde u zelfs: "Meestal zijn er veel overstromingen. Dat was de ernstige, en nadien de mensen hadden het begrepen, en ze waren altijd alert." (NPO 2, p. 12). Hierop werd u duidelijk gemaakt dat er info is over overstromingen in uw regio in 2018 en werd u geconfronteerd met het feit dat u hier niets over weet. U houdt echter vol dat er voor uw vertrek niets gebeurde en verklaart zelfs "Dan heeft u de verkeerde informatie, ik was daar in 2018" (NPO 2, p. 12). Uit de info waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er in mei 2018 zo'n 3000 mensen uit Qoryoley moesten vluchten door overstromingen. Ook werd bericht dat er in deze periode 2000 zandzakjes werden geleverd om het overstromen van de Shabelle rivier in Qoryoley tegen te gaan en moest het water uit publieke faciliteiten zoals ziekenhuizen en scholen worden weggepompt (zie administratief dossier). Aangezien de Shabelle rivier pal door Qoryoley loopt, is het niet geloofwaardig dat u hierover niets zou weten. Bijkomend werd er ook expliciet gevraagd of er in april 2018 iets gebeurd was in Qoryoley, iets dat invloed had op heel veel mensen, waarop u antwoordde "Ja, een aanslag. Het was in 2018." (NPO 2, p. 12). Al Shabaab leidde in april 2018 het stijgende water van de Shabelle rivier met zelfgemaakte zijrivieren om naar zes dorpen rond Qoryoley, waardoor veel inwoners moesten vluchten (zie administratief dossier). Van deze zes dorpen noemde u eerder zelf vier dorpen toen u werd gevraagd naar dorpen in de buurt van Qoryoley, namelijk Buulo Sheikh, Gawiroo, Farxaane en Haduumen (zie NPO 2, p. 10-11). Het is niet geloofwaardig dat u wel vier van deze dorpen bij naam kent en als buurdorpen van Qoryoley opsomt, maar niet zou weten dat deze dorpen in het jaar voor uw vertrek opzettelijk door Al Shabaab werden overstroomd, met grote gevolgen voor de plaatselijke bevolking. Er was u eerder reeds gevraagd of er ooit veel mensen moesten vluchten uit Qoryoley, waarop u antwoordde dat dat enkel bij de droogte van 2011 het geval was (NPO 2, p. 12). Ook werd u nog gevraagd of er ontheemdenkampen in Qoryoley waren, waarop u antwoordde: "Hero Lawaad, Hero Kowaad en Hero Seteha, maar dat is niet in de buurt". Gevraagd of er in de stad zelf waren, antwoordde u van niet (NPO 2, p. 14).

Uit informatie ter beschikking van het CGVS blijkt dat er na de overstromingen wel degelijk ontheemdenkampen waren in de stad Qoryoley zelf, in de wijken Halane, Hodan en Wadajir (zie administratief dossier). Het grootste ontheemdenkamp was in Degaybere, dat op de kaart net aan de andere kant van één van de bruggen over de rivier Shabelle gelegen is. U kent de bruggen wel, maar u heeft nog nooit van Degaybere gehoord (NPO 2, 10), hoewel dit het dichtst van alle dorpen bij Qoryoley gelegen is én het grootste ontheemdenkamp van de stad herbergt (zie administratief dossier). Deze bevindingen ondergraven de geloofwaardigheid van uw recent verblijf in uw beweerde herkomstregio nog verder.

Hierbij komt dat uw verklaringen over de droogte van 2011 en 2016-2017 ook zeer oppervlakkig zijn. U wist tijdens het eerste persoonlijk onderhoud wel te vertellen dat het voedsel duurder werd “ons leven, we waren gered door mijn tante langs vaderszijde, zij stuurde geld” (NPO 1, p. 9). U herhaalt hetzelfde tijdens het tweede interview en voegt, weinig verhelderend toe “wij kregen ook zoals andere inwoners de hulp die daar werd geboden, we kregen ook ons deel” (NPO 2, p. 11). Gevraagd waarom er hulp nodig was, gaat u verder “er was hongersnood, er was droogte, geen water, geen voedsel, wij kregen hulp maar dat was nog steeds niet voldoende” (NPO 2, p. 12). Gevraagd of de droogte nog andere gevolgen had voor de stad, beperkte u zich tot “ja het voedsel was duur geworden” en “door de droogte, was er wel sprake van ziekte-uitbraken” (NPO 2, p. 12). Pas wanneer dat expliciet wordt gevraagd, voegt u toe dat er in 2011 mensen vluchtten naar een plaats dicht bij Mogadishu, maar dat in 2016-2017 de mensen hulp kregen ter plekke (NPO 2, p. 12). Gelet op de onmenselijke omstandigheden die de droogtes van 2011 en van 2016-2017 in Oost Afrika in het algemeen, en Somalië in het bijzonder, met zich meebracht, is het weinig waarschijnlijk dat uw herinneringen hierover zodanig vaag en oppervlakkig zijn. Zo had de droogte in 2016-2017 een grote impact op het leven van de plaatselijke bevolking in Qoryoley. De rivier en drinkwatervoorzieningen droogden op, oogsten mislukten waardoor de maïsprijzen met meer dan de helft stegen, en veel inwoners van Qoryoley zagen zich genoodzaakt om de streek te ontvluchten. Ook in 2016-2017 ontvluchtten bijgevolg heel wat inwoners de stad – in tegenstelling tot uw verklaring hierover. Deze bevindingen ondergraven de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomstregio verder.

In ondergeschikte orde zijn er niet enkel bedenkingen te maken bij uw recente herkomst, maar ook bij uw algehele beweerde herkomst uit Qoryoley. Zo kunnen er bedenkingen gesteld worden bij uw kennis van de geografische omgeving rond Qoryoley. U bent in staat een groot aantal dorpen in de omgeving op te sommen. Tijdens het eerste interview kon u zestien dorpen opsommen die in de buurt van uw stad liggen (NPO 1, p. 9-10). Dit is zeer merkwaardig aangezien u verklaart dat u de stad nooit verliet (NPO 1, p. 4, 10; NPO 2, p. 10-11). Tijdens het tweede interview werd u gevraagd de omliggende dorpen met een tekening te situeren. Uit uw tekening bleek dat u enkel een windrichting kon aangeven, en niet in staat was de dorpen correct te situeren. Dit doet sterk vermoeden dat u deze informatie heeft ingestudeerd. U was bovendien niet vertrouwd met enkele plaatsnamen van plaatsen die u zelf niet vernoemd had, maar die dichterbij gelegen zijn dan de plaatsen die u wél vernoemd had. Zo had u nog nooit van Ajeleri (Ajaliiri) of Degaybere (Dagay Beere) gehoord (NPO 2, p. 10), hoewel deze op de kaart dichterbij of even dicht gelegen zijn als Alambuuri, wat u wel vermeldt. Van iemand die zijn dorp nooit verlaten heeft (NPO 1, p. 4, 10; NPO 2, p. 10-11), zou eerder verwacht kunnen worden dat hij de dichtstbijzijnde dorpen beter kent dan die verderaf gelegen. De combinatie van het kunnen opnoemen van een groot aantal plaatsnamen, maar enkel op basis van de windrichting, het niet kennen van enkele dichterbij gelegen dorpen, voor een persoon die zijn dorp nooit verlaten heeft, geeft een ingestudeerde en niet doorleefde indruk. Daarnaast antwoordt u op de vraag aan welke districten het district Qoryoley grenst zowel tijdens het eerste als tweede interview Sablale, Kuntuwarey en Marka (NPO 1, p. 11; NPO 2, p. 5). Niet het district Sablale grenst aan Qoryoley, maar wel het district Afgoye. U weet enkel dat Afgoye één van de districten van Lower Shabelle is (NPO 2, p. 5). Dit alles doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst uit de stad Qoryoley.

Ook uw beschrijvingen van Qoryoley komen ingestudeerd over en zijn niet afgestemd op uw persoonlijke leven en profiel. U slaagt er niet in doorleefde persoonlijke antwoorden te geven, maar geeft steeds algemeen gekende info. U betreft uw antwoorden op vragen over de stad of uw leven op geen enkel moment op uw persoonlijk leven. Tijdens het eerste interview antwoordt u op de vraag hoe u Qoryoley zou beschrijven voor iemand die er nog nooit geweest is zeer ingestudeerd en naast de vraag: “Qoryoley is gelegen in Zuid-Somalië, het valt onder de administratie van Zuid-West Somalië, en Zuid-West Administratie dat zijn drie provincies die samen zijn, en dat is bij Bakool, de hoofdplaats is normaliter in Barawe, maar nu is hij tijdelijk in Beydhabo.” (NPO 1, p. 6). De vraag werd onmiddellijk herhaald (“Wat kan u mij vertellen over de plaats Qoryoley zelf, hoe zou u dat beschrijven?”), en opnieuw kwam een ingestudeerd antwoord dat geen antwoord was op de eigenlijke vraag. Pas bij de derde keer komt een antwoord op de eigenlijke vraag, maar blijft u nog steeds op de oppervlakte met algemeen gekende

informatie, die u niet betreft op uw eigen leven (NPO 1, p. 6). Een ander voorbeeld hiervan is uw antwoord op de vraag om de weg te beschrijven van uw huis naar de school, waarbij u eerder op de vlakte blijft (NPO 1, p. 5). Ook over uw leven in de stad blijft u heel erg op de vlakte. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd u gevraagd om opnieuw te vertellen over uw leven in Qoryoley, met de duidelijke vermelding dat u de vorige keer heel kort was geweest en dat er van u verwacht werd dat u meer zou kunnen vertellen als u daar heel uw leven gewoond had. Toch bleef uw antwoord ook toen beperkt tot “Het grootste deel van mijn leven ging ik naar de madrassa. Mijn vader leerde mij Koran ook thuis. Mijn vader had houtskolen, en ik hielp hem. Ik ging ook voetballen” (NPO 2, p. 6). De vaststelling dat u er niet in slaagt uw antwoorden af te stemmen op uw persoonlijk leven en profiel, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst uit de stad Qoryoley alleen maar verder.

Uw verklaringen omtrent uw clan, de Ashraf, zijn evenmin doorleefd of geloofwaardig. U weet dat de Ashraf zijn onderverdeeld in Hassan en Hussein (NPO 1, p. 11; NPO 2, p. 13). U beweert tot Hassan en daarna Sarman te behoren. U kent geen andere subgroepen van Hassan (NPO 2, p. 13). U kan niet antwoorden op de vraag van wie Hassan en Hussein afstammen (NPO 1, p. 26; NPO 2, p. 13), terwijl zij rechtstreeks zouden afstammen van de dochter van de profeet, Fatima (zie administratief dossier). Gevraagd naar de oorsprong en de geschiedenis van uw clan, kan u enkel antwoorden dat uw voorouders Arabieren waren en dat het religieuze geleerden zijn (NPO 1, p. 11-12; NPO 2, p. 13). Er kan worden vastgesteld dat uw clankennis wel zeer beperkt is – wat opvallend is gezien de specifieke religieuze status die de Ashraf genieten in de Somalische samenleving. De vaststelling dat u deze kennis ontbeert doet ernstig afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Bovenstaande vaststellingen leiden tot de conclusie dat u uw (recente) herkomst uit de stad Qoryoley hoegenaamd niet aannemelijk weet te maken. Zo kan u niet doorleefd vertellen over uw persoonlijke leven onder het bewind van Al Shabaab, noch over de verdrijving van Al Shabaab in 2014. Voorts bent u duidelijk niet op de hoogte van (recente) ernstige veiligheidsincidenten in uw beweerde stad van herkomst in de jaren voor uw beweerde vertrek. U bent merkwaardig genoeg evenmin op de hoogte van de overstromingen die Qoryoley teisterden in 2018 en kan verder niet doorleefd vertellen over de ernstige droogte van 2016-2017 in deze regio. Tot slot kunnen er ook vragen gesteld worden bij uw algemene herkomst uit Qoryoley gezien uw erg ingestudeerde antwoorden over deze stad en de omgeving, het gebrek aan persoonlijk doorleefde antwoorden over uw leven in deze regio en uw beperkte kennis over uw beweerde eigen clan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit de stad Qoryoley in het district Qoryoley gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Qoryoley heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan

bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens de inleiding van beide persoonlijke onderhouden op de zetel van het CGVS dd. 14 oktober en 26 november 2020 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Er werd aan het begin van het tweede persoonlijk onderhoud, na de inleiding nogmaals herhaald dat het belangrijk was dat u eerlijk was over waar u overal verbleven had voor uw komst naar België, en over wanneer u Somalië had verlaten (NPO 2, p. 3). U werd in de loop van het eerste persoonlijk onderhoud (NPO 1, p. 18), aan het begin van het tweede persoonlijk onderhoud (NPO 2, p. 3) en op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud (NPO 2, p. 1) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels waren over uw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië. Bij de confrontatie tijdens het eerste interview beperkte u zich tot "ik herinner me niks" (NPO 1, p. 18). Bij de confrontatie aan het begin van het tweede interview begon u ongevraagd in detail uw route van Somalië naar België uiteen te zetten (NPO 2, p. 3). Bij de confrontatie op het einde van het tweede interview, waarbij alle redenen werden opgesomd waarom over uw herkomst werd getwijfeld, antwoordde u "ik heb het niet ingestudeerd, ik ben daar geboren, ik heb het u uitgelegd" (NPO 2, p. 19) en bleef u bij uw verklaringen, ook toen u nogmaals gevraagd werd of u niet afkomstig was uit Mogadishu, Somaliland of een plaats buiten Somalië, en hield u vol "tot aan mijn vertrek, voor die tijd was ik altijd daar" (NPO 2, p. 20).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

U legt geen documenten neer die iets kunnen veranderen aan bovenstaande vaststellingen. De door u op 10 december 2020 bezorgde opmerkingen op de notities van de persoonlijke onderhouden beperken zich tot kleine correcties en kunnen ook niets veranderen aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een manifeste appreciatiefout aan en een schending van de volgende bepalingen:

"artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoeker citeert artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet en voert hierbij aan dat er geen grondige analyse werd uitgevoerd van de relevante informatie die hij heeft voorgelegd, rekening houdend met zijn specifiek profiel.

Verzoeker gaat vooreerst in op de motivering in de bestreden beslissing omtrent zijn herkomst. Hij stelt hierbij voorafgaand dat het onderzoek gebrekkig was gezien de commissaris-generaal zich beperkte tot het vragen over droogtes, doch geen vragen stelde over de veiligheidssituatie of de politieke situatie die het mogelijk zouden maken om verzoekers aanwezigheid in Qoryoley vast te stellen. Hij meent aldus dat de commissaris-generaal niet voldaan heeft aan zijn zorgvuldigheidsplicht en citeert hierbij uit het *"Handvest van het persoonlijk onderhoud"* en uit rechtspraak van de Raad van State.

Verzoeker stelt verder dat op basis van hetgeen volgt zal blijken dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn verzoek om internationale bescherming aannemelijk te maken en dat hem aldus *"het voordeel van de twijfel"* toegekend moet worden. Er zijn voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

(1) Vooreerst meent verzoeker dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van zijn relaas onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn profiel en zijn individuele situatie, zoals voorgeschreven door artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker licht hierbij toe dat:

"- De CGVS heeft geen rekening gehouden met het feit dat verzoekster weinig opleiding heeft genoten (NPO 2, p.7). Verzoeker verklaarde aan zijn raadsman dat hij in totaal niet langer dan één jaar naar school zou zijn gegaan. Verzoeker heeft dit ook tijdens het persoonlijke onderhoud aangetoond. Dat het grootste deel van zijn leven besteed was aan het leren van de Coran..

- Verzoeker heeft zijn hele leven in een onveilige omgeving geleefd: zijn woonplaats was het middelpunt van gevechten tussen Al Shabaab en de Somalische autoriteiten. Dit heeft een invloed op zijn wijze de veiligheidssituatie te vertellen (zie hironder).

- Verzoeker wordt bovendien psychologisch gevolgd en legt op die dag een document over (stuk 3). Hij begon met deze opdrachten in juli 2020, die werden opgeschort vanwege COVID. Hij legde zijn raadsman uit dat hij er nu weer heen gaat. Hij zal een actualiseert attest aan Uw Raad in de volgende tijd doorgeven. In het licht van dit profiel kon niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en serener was. De beoordeling van de geloofwaardigheid van de verzoeker had dus minder zwaar moeten worden aangerekend, hetgeen in casu niet het geval lijkt te zijn. In ieder geval, moet het vastgesteld worden dat verzoeker precieze verhaal heeft doorgegeven en dat de beoordeling van het CGVS te streng is. De beoordeling richt zich op de geloofwaardigheid van de afkomst van de verzoeker. Het kan niet verwachten zijn van iemand dat hij alles weet over zijn regio van afkomst maar echter dat hij zijn afkomst regio zo precies mogelijk beschrijft.

Aldus heeft het CGVS een veel te strenge en subjectieve beoordeling gemaakt, door strenge eisen te stellen zonder rekening te houden met verzoeksters bijzonder kwetsbare profiel."

(2) Verzoeker gaat vervolgens in op de motivering in de bestreden beslissing *"betreffende het dagelijkse leven onder het bewind van Al Shabaab, de verdrijving en het leven daarna."* Hij betwist de motivering in de bestreden beslissing op verschillende punten:

(i) Waar de bestreden beslissing stelt dat verwacht kan worden dat verzoeker zich de exacte maand van de bevrijding van Qoryoley op Al-Shabaab zou kunnen herinneren, acht verzoeker deze beoordeling te streng. Hij voert hierbij aan dat: *“Verwerende partij verwijst zelf in de bestreden beslissing aan het grote aantal van veiligheid gebeurtenissen in Qorvoley en aan het feit dat Al Shabaab na maart 2014 nog steeds misbruiken in de regio pleegde. Dit wordt ook door de verzoeker aangetoond (PO 2, p.15). Het moet bovendien opgemerkt zijn dat dit evenement van 7 jaren dateert en dat verzoeker nog zeer jong was. De verzoeker heeft kunnen de bevrijdingen in het begin van het jaar 2014 situeren. Voor de redenen die hiervoor worden uitgelegd moet dit als precies genoeg beoordelen zijn. De beoordeling van het CGVS over de kennis van de maand moet verworpen zijn.”*

(ii) Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de duur van de gevechten tijdens de bevrijding en niet in staat is meer details te geven, stelt verzoeker vooreerst dat hij nooit verklaarde dat de gevechten drie dagen duurde en dat dit een vertaalfout zou kunnen zijn. Hij merkt op dat hij niet de kans heeft gekregen om hierover uitleg te verschaffen en citeert in dit verband uit artikel 17, § 2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, waaruit blijkt dat de *protection officer* verzoeker dient te confronteren met eventuele tegenstrijdigheden. Hij acht het, gelet op het feit dat de bestreden beslissing op dit punt is gebaseerd, des te belangrijker om hem tijdens het persoonlijk onderhoud *“rechtstreeks te confronteren en hem op zijn minst uit te leggen wat er in zijn antwoord op het spel stond.”* Aldus dient deze beoordeling te worden verworpen.

Verzoeker acht tevens de beoordeling in de bestreden beslissing dat hij de gebeurtenissen als een buitenstaander weergeeft, partijdig. Hij merkt hierbij op als volgt:

“Verzoeker heeft kunnen vertellen hoe de situatie voor hem en zijn familie was voor de verdrijving van Al Shabaab :

- *Ze konden geen GSM en Camera gebruiken (NPO 2, p. 14)*
- *Zijn vader heeft verzoeker geraden voor het huis te spellen en niet te ver zou gaan (NPO 2, p.15).*
- *Zijn vader moest zakat betalen aan Al Shabaab (NPO 2, p. 14).*
- *Hij kon niet voetballen of andere activiteiten doen “om de tijd te doden (NPO 2, p. 14) ;*
- *Verzoeker en zijn familie waren bang (NPO 2, p. 14)*
- *Verzoeker moest naar een Madrassa (NPO 2, p. 14)*
- *De oom van de verzoeker is overleden (NPO 2, p. 14)*

De verklaringen van de verzoeker moeten worden gelezen in lichte van zijn profiel en van de algemene veiligheidssituatie waarin verzoeker groeit en evolueert. Bovendien stelt zelf verwerende partij tijdens het onderhoud dat verzoeker wel jong was terwijl Al Shabaab aan de macht was in Qoryoley (NPO 2, p. 15). De verklaringen van de verzoeker, in de licht van bovenstaande opmerkingen, vertalen een indruk van ervaring. De beoordeling van het CGVS is te streng.”

(iii) Waar de bestreden beslissing meent dat verzoeker geen gedetailleerde verklaringen kan afleggen over de periode tussen de verdrijving van Al-Shabaab en zijn vertrek, licht verzoeker toe dat hij *“spontaan [heeft] kunnen preciserend wanneer Al Shabaab was verdreven (NPO 1, p. 13). Hij heeft verteld dat ze in 2008 op macht gekomen zijn in zijn stad (NPO 1, p. 13) en in het begin van het jaar 2014 door de overheid verdorven (NPO 1, p. 14, NPO 2, p.15).”* Hij citeert nog zijn verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud over wie Al-Shabaab heeft verdreven en welke plaatsen nog werden bevrijd en meent dat deze overeenstemmen met de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 6, nrs. 5-6) waaruit blijkt dat de Somalische autoriteiten en AMISOM in maart 2014 Al-Shabaab hebben verdreven. Hij merkt verder op dat hij *“ook [heeft] aangeduid dat de overheid aangekondigd had dat ze de stad gaan bevrijden (NPO 2, p. 15) en dat Amisom nog in de stad beleefde terwijl niet Somalische troepen (NPO 2. P. 16).”* Hij citeert verder uit zijn verklaringen tijdens de persoonlijke onderhoud waaruit blijkt dat *“hoewel de overname van de stad door de Somalische autoriteiten een stap voorwaarts was en gepaard met een verbetering van de situatie, was de situatie ter plaatse meer dan onstabiel gebleven voor de bevolking”*. Hij stelt dat zijn verklaringen een gedetailleerd verslag vormen en de grief van de commissaris-generaal dient te worden verworpen.

(iv) Waar de bestreden beslissing het merkwaardig vindt dat verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelde dat hij over meer veiligheidsincidenten kan vertellen, acht verzoeker de motivering in de bestreden beslissing op dit punt *“meer dan subjectief”* en op geen enkel punt gebaseerd.

(v) Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoekers verklaringen over de aanslag op twee bruggen in 2015 niet overeenstemt met de beschikbare informatie, stelt verzoeker dat uit de objectieve informatie die de commissaris-generaal toevoegt aan het administratief dossier, waaruit hij citeert, weldegelijk blijkt dat

twee bruggen werden vernield door Al-Shabaab in Qoryoley en Janaale (Landeninformatie, stuk 6, nr. 10). Hij stelt dat het *“mogelijk dat verzoeker over deze twee bruggen. Hij had de gelegenheid moeten hebben om te worden geconfronteerd met de objectieve informatie van het CGVS. In ieder geval stelt het CGVS zelf dat er veel aanslagen van Al Shabaab waren.”*

Verzoeker besluit op basis van het voorgaande dat de beoordeling van de verwerende partij te streng is en dat hij gedetailleerd heeft kunnen vertellen over de veiligheidssituatie in Qoryoley.

(3) Verzoeker gaat vervolgens in op zijn kennis betreffende natuurrampen in zijn regio van herkomst en betwist de motivering in de bestreden beslissing op verschillende punten:

(i) Wat de motivering betreft in de bestreden beslissing over verzoekers lacunaire kennis over de overstromingen in zijn regio in mei 2018, benadrukt verzoeker dat het aantal overstromingen in Somalië groeit in het laatste decennium, waarbij hij citeert uit informatie van France info. Hij acht het *“[d]oor de veelvuldigheid van dergelijke gebeurtenissen (...) zeer wel mogelijk dat verzoekers belangrijkste herinnering die van de overstroming van 2014 is, die een van de eerste was die hij zich herinnert en die dus de meeste sporen in zijn geheugen achterlaat”*.

(ii) Verzoeker acht de beoordeling in de bestreden beslissing omtrent zijn verklaringen over de droogte in zijn regio, eveneens te streng. Hij merkt op dat hij tijdens de persoonlijke onderhouds de droogtes in zijn regio in 2011 en 2016-2017 precies kon situeren en kon rangschikken in intensiteit. Hij kon tevens verduidelijken wat de gevolgen waren voor hem en zijn familie. Verzoeker citeert uit zijn verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouds. Hij merkt nog op dat hij een vraag niet begreep tijdens het tweede persoonlijk onderhoud die betrekking had op de gevolgen van de droogte en de nood aan hulp voor zijn familie. Hij acht dit misverstand begrijpelijk omdat hij verklaarde dat zijn gezin hulp nodig had tijdens de droogte en afhankelijk was van zijn tante. Hij citeert zijn verklaringen toen de vraag geherformuleerd werd en benadrukt ook nog dat hij uitgelegd heeft dat er internationale hulp werd georganiseerd. In dit verband wijst hij erop dat het administratief dossier informatie bevat van de Ayub Foundation inzake de hulp in Qoryoley. Verzoeker citeert verder uit informatie van The New Humanitarian en de VN inzake de aanwezigheid van Al-Shabaab, alsook het feit dat zij *“de NGO hebben uitgeluid”* en hun strategie om de bevolking te helpen. Verzoeker benadrukt verder dat hij precies kon antwoorden op de vraag of mensen uit de stad vertrokken zijn.

Verzoeker besluit hieruit dat uit een lezing van zijn verklaringen blijkt dat hij precieze informatie kon meedelen die een gevoel van ervaring weerspiegelden, zodat de motivering in de bestreden beslissing dat hij vage en oppervlakkige verklaringen aflegde over de droogte, moet worden verworpen. Verzoeker heeft volgens hem immers kunnen wijzen op de persoonlijke gevolgen van de droogte voor hemzelf en de bevolking. Hij wijst er hierbij nog op dat het element van spontaniteit slechts één van de indicatoren is om de geloofwaardigheid van de verklaringen van een verzoeker te beoordelen en merkt nog op dat dit een traumatiserende gebeurtenis voor hem betrof, waarbij hij citeert uit informatie van UNHCR met betrekking tot de invloed van trauma's op de reacties van een verzoeker om internationale bescherming. Hij stelt nog dat *“het loutere feit dat een verzoeker in zijn verklaringen geen spontaniteit aantoont, laat het CGVS niet toe de aangevoerde feiten niet als vaststaand te beschouwen zonder met andere middelen (specifieke (gesloten) vragen) te hebben getracht de informatie te verkrijgen die nodig is om zich een oordeel te vormen over de realiteit van zijn verklaringen.”* Verzoeker benadrukt dat hij alle gestelde vragen zo precies mogelijk heeft beantwoord en meent dat de beoordeling in de bestreden beslissing niet draagkrachtig gemotiveerd is en moet verworpen worden.

(4) Wat zijn geografische kennis betreft en de motivering in de bestreden beslissing dat het merkwaardig is dat hij een groot aantal dorpen in zijn omgeving kan opsommen terwijl hij nooit de stad verliet, licht verzoeker toe als volgt: *“Verzoeker hielp zijn vader bij de verkoop van kolen en het is in die context dat hij hoorde over de meeste van de dorpen die hij vermeldt (NPO 1. p.8). Hij legde uit dat het niet alleen zijn vader was, maar ook de leveranciers van zijn vader die hem over bepaalde dorpen vertelden. Dit verklaart ook waarom hij niet alle dorpen kent. Alles dat hij weet, heeft hij het gehoord van andere mensen. Bovendien moet het profiel van de verzoeker in rekening genomen worden. De beoordeling van verwerende partij is partijdig.”*

(5) Betreffende de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekers beschrijvingen van Qoryoley ingestudeerd overkomen en niet afgestemd zijn op zijn persoonlijke leven en profiel, betwist verzoeker deze motivering op drie punten:

(i) Verzoeker merkt vooreerst op dat de bestreden beslissing verwijst naar drie vragen die tijdens het eerste persoonlijke onderhoud werden gesteld, en dat de bestreden beslissing zijn verklaringen op deze vragen herhaalt. Hij merkt hierbij op dat dit open vragen betroffen die hij op verschillende wijze kon beantwoorden. Hij meent dat tevens rekening dient te worden gehouden met de achtergrond waarin de vragen werden gesteld, zijnde een persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal, waardoor het volgens verzoeker niet verrassend is dat hij een formele beschrijving van de stad geeft. Hij acht de beoordeling van het Commissariaat-generaal die verwijst naar deze drie vragen te streng, omdat deze geen rekening houdt met het soort vragen dat werd gesteld en de context van het persoonlijk onderhoud.

(ii) Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoekers beschrijving van de weg naar zijn school eerder op de vlakte is, merkt verzoeker op dat de commissaris-generaal niet aantoont waarom zijn beschrijving geen weergave is van een werkelijke ervaring. Hij citeert hierbij nog uit zijn verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud hierover en besluit hieruit dat hij een precieze beschrijving heeft gegeven. Hoe dan ook stelt verzoeker dat, indien de commissaris-generaal niet tevreden was met zijn antwoord, hij hem hiermee diende te confronteren om hem in de gelegenheid te stellen "*zijn ervaring te bewijzen*".

(iii) Waar de bestreden beslissing nog motiveert dat verzoeker erg op de vlakte blijft over zijn leven in de stad, meent verzoeker dat de vraag waarop de commissaris-generaal deze motivering baseert opnieuw een zeer open vraag betreft. Hij vraagt zich bovendien af wat verzoeker met deze vraag verwachtte, nu hij veel details over de stad kon geven. Hij merkt nog op dat hij, gezien zijn profiel en leven in Qoryoley, geantwoord heeft dat hij het grootste deel van zijn leven naar de madrassa ging. Hij citeert in dit verband uit informatie van Amnesty International met betrekking tot de gevolgen van het conflict in Somalië op het leven van de kinderen. Verzoeker merkt hierbij op dat hij verklaarde:

- dat het grootste deel besteed was aan het leren van de Koran, hetgeen geloofwaardig is gezien de situatie in Somalië en de gezinscontext;
- dat hij het resterende deel van zijn tijd ging voetballen, waarbij hij citeert uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waaruit blijkt dat hij het voetbalplein precies kon situeren;
- dat hij gedurende een beperkte tijd naar een privéschool ging waar hij gedurende drie uren Arabische - en wiskundeles kreeg.

Verzoeker merkt nog op dat hij een gedetailleerde beschrijving van Qoryoley heeft kunnen geven:

- Hij citeert uit zijn verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud over de drie wijken en verwijst naar een kaart van Qoryoley waaruit volgens hem blijkt dat deze verklaringen precies zijn.
- Hij heeft ook verklaard dat de rivier Shabelle in de stad stroomt en citeert in dit verband uit objectieve informatie van Wikipedia en een "*gedetailleerd topografische kaart*" die dit bevestigen.
- Hij verklaarde dat er twee publieke scholen zijn in Qoryoley en gaf de naam van deze scholen.
- Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen dat hij naar een privéschool ging in de wijk van Hodan die Freedom genaamd was.
- Hij citeert tevens nog uit zijn verklaringen met betrekking tot belangrijke gebouwen in Qoryoley.

Verzoeker besluit hieruit dat de commissaris-generaal zijn verklaringen slechts gedeeltelijk leest en een belangrijk deel van zijn verklaringen weglaat in de bestreden beslissing. Hij meent dat uit een volledige lezing van zijn verklaringen een "*echte levenservaring*" kan worden afgeleid.

(6) Betreffende de motivering in de bestreden beslissing dat zijn clankennis zeer beperkt is, benadrukt verzoeker dat hij verklaarde dat hij zijn clankennis van zijn vader heeft verkregen. Hij citeert nog uit zijn verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud waarmee hij volgens hem heeft aangetoond dat hij tot de Ashraf-clan, subclan Hassan-Sarmaan, behoort. Hij citeert ook nog uit objectieve informatie van de Immigration and Refugee Board of Canada met betrekking tot de verdeling van de Ashraf-clan. Hij besluit dat de beoordeling van de commissaris-generaal te streng is en verworpen dient te worden.

Verzoeker besluit uit hetgeen voorafgaat dat de beoordeling van de commissaris-generaal te streng is, nu hij gedetailleerde informatie heeft kunnen verschaffen over de stad Qoryoley en de gebeurtenissen die er plaatsvonden. Hij geeft in dit verband nog een theoretische toelichting over "*het voordeel van de twijfel*".

Verzoeker meent verder dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend op basis van zijn problemen met Al-Shabaab.

Wat de "*kwalificatie*" betreft, wijst hij erop dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten omdat hij werd ontvoerd door Al-Shabaab in 2019, "*om soldaat te worden*". Hij geeft hierbij een korte theoretische toelichting over de subsidiaire beschermingsstatus en meent dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet, omdat zal worden aangetoond dat de grieven van de commissaris-generaal onvoldoende zijn om de ernst van de door verzoeker ondergane vrees in vraag te stellen.

Wat de geloofwaardigheid van zijn relaas betreft, verwijst verzoeker naar hetgeen werd uiteengezet (zie *supra*) met betrekking tot zijn herkomst en benadrukt dat de beoordeling van de commissaris-generaal op dit punt moet worden verworpen. Hij meent nog dat, ook al bestaat er nog twijfel over zijn herkomst, de geloofwaardigheid van zijn problemen met Al-Shabaab dient te worden geanalyseerd, omdat anders de “gevolgde cascade-redenering” het onmogelijk maakt zijn problemen met Al-Shabaab aan te tonen, ook al zijn deze volgens hem in wezen consistent. Hij citeert hierbij uit rechtspraak van de Raad waaruit blijkt dat het objectief risico primeert op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas. Hij wijst erop dat de bestreden beslissing geen ander argument bevat om zijn relaas als ongeloofwaardig te beschouwen, “*met uitzondering van de grief over de gebrekkige verklaringen van de verzoeker over de verkoop van de grond. Verzoekende partij vindt de grief van het CGVS subjectieve en ongegrond, en als gevolg, moet die grief worden verworpen.*” Hij besluit dat, rekening houdend met zijn verklaringen en de afwezigheid van enig ander gegronnd argument, zijn relaas als geloofwaardig en als vastgesteld moet worden beschouwd.

Verzoeker vraagt verder dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet wordt toegepast. Het feit dat hij in het verleden reeds vervolgd werd, leidt tot het vermoeden dat hij in geval van een terugkeer opnieuw zal worden vervolgd. De commissaris-generaal heeft niet aangetoond dat er geen risico meer bestaat dat deze vervolging in geval van terugkeer zich niet opnieuw zal voordoen of dat verzoeker toegang zal hebben tot effectieve bescherming van de autoriteiten.

Verzoeker voert verder aan dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend op basis van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ten gevolge van de veiligheidssituatie in Somalië. Hij wijst erop dat, waar de commissaris-generaal uiteindelijk geen specifieke analyse maakt van de veiligheidssituatie en de nood aan subsidiaire bescherming op grond van voormeld artikel omdat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij uit Qoryoley afkomstig is, hij op basis van hetgeen voorafgaat voldoende heeft aangetoond dat hij uit Qoryoley afkomstig is en dat de veiligheidssituatie in Lower Shabelle de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigt.

Verzoeker geeft een theoretische toelichting over het begrip van een gewapend conflict en het arrest “*Elgafaji*” en stelt dat er volgens verschillende bronnen niet kan worden uitgesloten dat er in Somalië sprake is van een intern gewapend conflict. Hij citeert hierbij uit informatie van EASO en ARC (verzoekschrift, stukken 9-10) en benadrukt dat er in Lower Shabelle sprake is van een conflict tussen clans en de gevechten vooral plaatsvinden tussen AMISOM en de Somali National Army aan de ene kant en Al-Shabaab en clanmilities aan de andere kant. Hij citeert vervolgens uit informatie van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, CT en UK Home Office (*Ibid.*, stukken 11-13) en voert aan dat de beschikbare informatie de aanwezigheid van Al-Shabaab in de regio bevestigt, hetgeen geleid heeft tot veel gevechten tussen de overheid en Al-Shabaab, en dat tevens blijkt dat het geweld dat in het bijzonder gepleegd wordt door Al-Shabaab als willekeurig kan worden beoordeeld. Hij citeert verder uit de informatie van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken en EASO met betrekking tot het aantal burgerslachtoffers en incidenten in de regio. Verder voert hij, onder citering van de informatie van ARC, aan dat het geweld gepleegd door de clanmilities ook willekeurig is. Hij citeert nog uit voormelde informatie van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, EASO en UK Home Office en uit informatie van ACCORD, GardaWorld (*Ibid.*, stukken 14-15) en Wikipedia waaruit volgens hem blijkt dat het geweld in Lower Shabelle van een hoge intensiteit is en er incidenten op wekelijkse basis plaatsvinden, zodat de situatie in Lower Shabelle, in het bijzonder op het platteland, volatiel blijft. Het aantal geweldincidenten fluctueert maar blijft altijd hoog. Gezien de aanvallen en de aanslagen van deze vorige maanden, is het geweld tegen deze burgers niet doelgericht omdat dat geweld elke persoon zonder onderscheid kan raken (en niet alleen leden van de politie, van het leger of een bepaalde groep van de bevolking). Dit willekeurig geweld veroorzaakt aldus een ernstige bedreiging van zijn leven in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet, aldus verzoeker.

Indien de herkomst van verzoeker niet bewezen wordt geacht, meent verzoeker dat de motivering in de bestreden beslissing in ieder geval in strijd blijft met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker geeft een theoretische toelichting en benadrukt dat de commissaris-generaal zijn herkomst uit Somalië niet in twijfel trekt. Hij meent dat dit betekent dat hij naar Somalië zal worden teruggestuurd en de commissaris-generaal aldus impliciet een terugkeer voorziet in Mogadishu of een andere stad. Hij benadrukt dat, zelfs indien er regionale verschillen bestaan, de situatie in Somalië in het algemeen zeer precair is. Verzoeker citeert hierbij uit de informatie van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, UK Home Office, Amnesty International, Human Rights Watch, USDOS en de VN-Veiligheidsraad (*Ibid.*, stukken 11, 13, 16-19) en benadrukt dat burgers vaak het slachtoffer zijn van aanslagen door Al-

Shabaab en door wetshandhavingsinstanties. Verder benadrukt hij dat het dagelijkse leven van inwoners in Somalië beïnvloed wordt door het geweld en de voedselonveiligheid. Hij citeert uit de voormelde informatie van het UK Home Office en benadrukt, onder verwijzing naar rechtspraak van het EHRM, dat deze kwalitatieve criteria even belangrijk zijn als het aantal geweldincidenten of doden. Hij besluit hieruit dat het risico dat een terugkeer naar Somalië tot een schending van artikel 3 van het EVRM kan leiden bevestigd is door een aantal bronnen.

Hij meent dat, gelet op de veiligheidssituatie in Somalië, de commissaris-generaal een *“mogelijk gebied van terugkeer moest overwegen, zodat de terugkeer niet artikel 3 EVRM schendt”*. Hij acht het meest logisch dat hij zal worden teruggestuurd naar Mogadishu, doch citeert uit informatie van UNHCR waaruit blijkt dat Mogadishu niet automatisch een goed vestigingsalternatief betreft, alsook dat in andere steden de situatie van intern ontheemden precair is. Verzoeker stelt dat *“Gezien het objectieve risico van vernederende of onmenselijke behandeling in geval van terugkeer naar Somalië, als gevolg van de veiligheidssituatie in Somalië en de situatie van IDP's, is de verzoekende partij van mening dat de verwerende partij kon niet afzien van een analyse van een terugkeer “alternatief” die Artikel 3 EVRM zou eerbiedigen.”* Hij meent verder dat dergelijke analyse rekening moet houden met zijn individuele situatie, waaronder zijn clan en citeert hierbij uit informatie van UK Home Office en UNHCR. De commissaris-generaal heeft echter geen individuele beoordeling gemaakt, aldus verzoeker.

Gelet op het voorgaande, besluit verzoeker dat de motivering in de bestreden beslissing onvoldoende, inadequaat en incorrect is om een negatieve beslissing te nemen wat zijn problemen met Al-Shabaab betreft. Hij meent dat de bestreden beslissing moet worden vernietigd voor bijkomend onderzoek naar zijn problemen met Al-Shabaab. Hij stelt dat zijn verklaringen als aannemelijk en geloofwaardig moeten worden beschouwd, indien nodig op basis van *“het voordeel van de twijfel”*. Rekening houdende met de veiligheidssituatie in Lower Shabelle, zijn er ook voldoende elementen om zijn reëel risico op ernstige schade in geval van een terugkeer als aannemelijk te beschouwen, aldus verzoeker.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- een kopie van een psychologisch attest van psycholoog S. BOUKHAL en E. SMET zonder datum (stuk 3);
- het artikel *“En Somalie, après les sécheresses, les inondations poussent les populations à l'exil”* van France Info van 12 januari 2020 (stuk 4);
- het artikel *“Retour sur la sécheresse de 2011”* van The New Humanitarian van 30 december 2011 (stuk 5);
- een document van de VN-veiligheidsraad van 2 november 2017 met referentienummer S/2017/924* (stuk 6);
- het rapport *“Dans la zone de feu – les enfants victimes du conflit en Somalie”* van Amnesty International van juni 2011 (stuk 7);
- het rapport *“Somalie: information sur le clan des Ashraf, y compris leurs lieux d'origine, les clans affiliés et les risques auxquels ils peuvent être exposés en raison des autres tribus; information indiquant si les hommes reçoivent le nom de Sharif à la naissance”* van het Immigration and Refugee Board of Canada van 23 november 2010 (stuk 8);
- het EASO-rapport *“Somalia: Security situation”* van december 2017 (stuk 9);
- het rapport *“Situation in South and Central Somalia (including Mogadishu)”* van ARC van 25 januari 2018 (stuk 10);
- het rapport *“Country of origin information report on South and Central Somalia”* van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van maart 2019 (stuk 11);
- het artikel *“Al Shabaab area of operations”* van Critical Threats van 5 oktober 2018 (stuk 12);
- de *“Country policy and information note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation”* van UK Home Office van november 2020 (stuk 13);
- het artikel *“Security situation in Somalia”* van ACCORD van 28 augustus 2020 (stuk 14);
- het artikel *“Somalia: Militants assault bases in Lower Juba and Lower Shabelle regions May 3-4”* van GardaWorld van 5 mei 2020 (stuk 15);
- het rapport *“Somalia - 2019”* van Amnesty International (stuk 16);
- het *“World Report 2020 – Somalia”* van Human Rights Watch van 14 januari 2020 (stuk 17);
- het *“Country Report on Human Rights Practices 2019 – Somalia”* van USDOS van 11 maart 2020 (stuk 18);
- het *“Situation in Somalia – Report of the Secretary-General”* van de UN Security Council van 13 augustus 2020 (stuk 19).

2.1.3. In een aanvullende nota van 26 maart 2021 legt verzoeker volgende stukken neer:

- een psychologisch attest van psycholoog S. Boukhil van 12 maart 2021 (stuk 1);
- een attest van N. Vandesompele van 23 maart 2021 (stuk 2).

2.1.4. In een aanvullende nota van 6 mei 2021 legt verzoeker nog een nationaliteitsverklaring van de Somalische ambassade van 1 april 2021 (stuk 1) neer.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische toelichting over een aantal van deze bepalingen, laat op zich niet toe om vast te stellen dat hij nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit en regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen over zijn leefomgeving en minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal omtrent de geloofwaardigheid van zijn verklaringen op dit punt. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker zijn herkomst uit Qoryoley, in het district Qoryoley in de provincie Lower Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt.

Verzoeker tracht de motieven in de bestreden beslissing omtrent zijn lacunaire kennis van zijn regio van herkomst vooreerst te minimaliseren door te verwijzen naar zijn individuele situatie en zijn “*bijzonder kwetsbare profiel*”. Waar verzoeker er in dit verband op wijst dat hij weinig opleiding heeft genoten, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn opleidingsgraad tegenstrijdig zijn. Verzoeker verklaarde tijdens het interview bij aanvang van de procedure immers dat hij Arabisch leerde in een privéschool en dat hij het daardoor begrijpt, doch niet zelf kan spreken (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 6). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker dan weer, gevraagd naar de talen die hij spreekt, dat hij Arabisch spreekt omdat hij dit geleerd had in de privéschool (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 2). Verzoeker verklaarde bovendien dat hij zestien jaar oud was toen hij de Koranschool afmaakte in 2019 (*Ibid.*, p. 5), doch uit de informatie in het administratief dossier blijkt genoegzaam dat hij ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn leeftijd. De beslissing van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie van 20 februari 2020 stelde immers vast dat uit leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker een leeftijd had van minstens 23 jaar, zodat het niet geloofwaardig is dat verzoeker zou geboren zijn in 2003, zoals hij zelf beweert. Dit gegeven ondermijnt tevens zijn verklaringen inzake zijn scholing. Hoe dan ook verklaarde verzoeker dat hij drie jaar Koranschool gevolgd heeft en één jaar privéschool (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 6), zodat uit deze verklaringen kan blijken dat hij wel degelijk enige mate van scholing heeft genoten. Bovendien kan, zelfs van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijze worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

Verzoeker wijst er verder nog op dat hij in een onveilige omgeving leefde en dat dit een invloed heeft op zijn vermogen om over de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst te vertellen, doch de Raad merkt op dat van iemand die verklaarde jarenlang in een onveilige regio te hebben verbleven en aldus de vele conflicten heeft meegemaakt, des te meer kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken hierover. Verzoeker wijst er dan wel op dat hij psychologische problemen heeft en legt in zijn verzoekschrift en aanvullende nota attesten neer ter staving van deze problemen (verzoekschrift, stuk 3; aanvullende nota 26 maart 2021, stukken 1-2), doch de Raad merkt op dat uit deze attesten, die melding maken van slaapproblemen, een angstproblematiek en een post-traumatische problematiek in verzoekers hoofde, niet kan blijken dat zijn mentale problemen een invloed hebben op zijn cognitief geheugen waardoor hij

niet in staat zou zijn geweest om tijdens de persoonlijke onderhouden coherente en doorleefde verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn eigen leefwereld en regio van herkomst. Verzoeker toont met het louter neerleggen van deze summier psychologische attesten waarin overigens melding wordt gemaakt van een “*zeer vlotte werkrelatie*” niet aan dat hij tijdens de persoonlijke onderhouden moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden een verklaring zouden kunnen vormen voor de vaststellingen in de bestreden beslissing.

De Raad besluit dan ook, gelet op hetgeen voorafgaat, dat verzoeker geenszins aantoonbaar dat van hem geen spontane, gestructureerde en gedetailleerde verklaringen kunnen worden verwacht omtrent zijn regio van herkomst, zodat hij met de loutere verwijzing naar een kwetsbaar profiel niet kan overtuigen als verschoningsgrond voor zijn ontoereikende kennis op dit punt. Waar verzoeker nog aanvoert dat niet van hem kan worden verwacht dat hij alles weet over zijn regio van herkomst, merkt de Raad op dat, daar waar van verzoeker geenszins een alomvattende kennis van zijn regio van herkomst wordt vereist noch verwacht, van hem wel kan worden verwacht dat hij in staat is om zijn herkomst toe te lichten en door middel van vragen over zijn geografische en sociopolitieke kennis zijn bekendheid kan aantonen met zijn streek van herkomst en zijn sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn geografische, maatschappelijke en sociopolitieke kennis zijn echter ondoorleefd en ontoereikend, zoals uit hetgeen hieronder volgt zal blijken. Verder brengt verzoeker geen elementen bij die zijn herkomst kunnen staven.

De bestreden beslissing oordeelde eerst terecht dat verzoeker geen doorleefde of accurate verklaringen kon afleggen over het leven onder het bewind van Al-Shabaab en de bevrijding van de stad Qoryoley op Al-Shabaab. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat het volstaat dat hij de bevrijding van de stad in het begin van 2014 kon situeren, gelet op het groot aantal veiligheidsincidenten in de regio, het feit dat Al-Shabaab ook hierna nog aanslagen pleegde, deze gebeurtenis zeven jaar geleden plaatsvond en verzoeker nog zeer jong was. De Raad merkt echter op dat, gezien de bevrijding van de stad Qoryoley op Al-Shabaab cruciaal was voor de veiligheidssituatie en een onvermijdelijk een grote impact had op verzoekers leven, het niet kennelijk onredelijk is om van verzoeker te verwachten dat hij de exacte maand waarin deze bevrijding plaatsvond kent, ongeacht het aantal veiligheidsincidenten in zijn regio en het feit dat Al-Shabaab ook daarna nog aanslagen pleegde. Dit geldt temeer nu hierboven werd vastgesteld dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn leeftijd en scholingsgraad, zodat hij niet aantoonbaar dat hij dermate jong was tijdens deze gebeurtenis en dusdanig ongeschoold en zijn asielrelaas ook verband hield met de deelname aan de strijd voor Al Shabaab dat van hem geen exacte kennis kan worden verwacht op dit punt.

De bestreden beslissing stelde tevens op pertinente en correcte wijze vast dat verzoeker tegenstrijdige, ondoorleefde en ongedetailleerde verklaringen aflegt over de bevrijding van Qoryoley op Al-Shabaab. Waar verzoeker de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen over de duur van deze gevechten tracht te minimaliseren door aan te voeren dat hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nooit verklaarde dat deze drie dagen duurden en dit een vertaalfout dient te zijn, is de Raad van oordeel dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische vertaalproblemen op te werpen. Verzoeker noch zijn advocaat hebben tijdens het tweede persoonlijk onderhoud immers enige opmerkingen gemaakt met betrekking tot de vertaling door de tolk (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4), zodat zijn verweer dat er vertaalfouten zouden zijn gemaakt een loutere bewering betreft. Daarnaast wijst de Raad erop dat artikel 17, § 2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de asielzoeker niet werd geconfronteerd. Het verweer in het verzoekschrift doet geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoeker geen gedetailleerde en doorleefde verklaringen kan geven over deze gebeurtenis en de feiten als een buitenstaander weergeeft. Verzoeker wijst op zijn verklaringen over de impact op zijn leven toen Al-Shabaab nog aan de macht was, doch dit doet geenszins afbreuk aan zijn ongedetailleerde en ondoorleefde verklaringen over de verdrijving van Al-Shabaab. Ook het verweer dat zijn verklaringen dienen te worden gelezen in het licht van zijn profiel kan niet worden aanvaard, gelet op hetgeen hierboven reeds werd gesteld op dit punt (zie *supra*). De Raad is bovendien van oordeel dat, mede gezien verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn leeftijd, hij niet aantoonbaar dat hij tijdens de bevrijding van zijn vermeende herkomstregio in 2014 dermate jong was dat van hem geen doorleefde en gedetailleerde verklaringen hierover kunnen worden verwacht.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog aanvoert dat hij wist wanneer Al-Shabaab aan de macht gekomen is en wanneer en door wie zij werden verdreven, en zijn verklaringen op dit punt overeenstemmen met de informatie beschikbaar in het administratief dossier, merkt de Raad op dat dit

geen afbreuk kan doen aan de vaststellingen dat verzoekers verklaringen hierover ongedetailleerd en ondoorleefd waren. De Raad benadrukt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker louter theoretische kennis kan weergeven, doch er niet in slaagt om deze te koppelen aan zijn eigen leefwereld en aan de hand van persoonlijke ervaringen toe lichten.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat verzoekers verklaringen over de periode na de bevrijding van Al-Shabaab tot zijn vertrek uit zijn regio van herkomst, tevens lacunair, ondoorleefd en ongedetailleerd zijn. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij wist wanneer Al-Shabaab aan de macht gekomen is en wanneer en door wie zij werden verdreven, en dat zijn verklaringen op dit punt overeenstemmen met de informatie beschikbaar in het administratief dossier, doet dit geen afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot verzoekers verklaringen over de periode na de bevrijding door Al-Shabaab. Verzoeker herhaalt verder in het verzoekschrift zijn verklaringen op dit punt en benadrukt erbij dat de situatie meer dan onstabiel bleef voor de bevolking, doch met de loutere herhaling van zijn verklaringen doet verzoeker op zich geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen. De Raad wijst er in dit verband bovendien andermaal op dat, van iemand die verklaarde jarenlang in een onstabiele regio te hebben geleefd en aldus vele conflicten in zijn regio heeft meegemaakt, des te meer kan worden verwacht dat hij deze kan toelichten aan de hand van spontane, gedetailleerde en doorleefde verklaringen en dat zijn verklaringen hierover overeenstemmen met de informatie beschikbaar in het administratief dossier. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit echter niet het geval.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert in zijn verzoekschrift, dat zijn verklaring bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud dat hij nog meer incidenten kent dan hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud kende, zijn verklaringen een ingestudeerd karakter geeft. Verzoeker voert aan dat dit argument partijdig is en op niets gebaseerd, doch de Raad stelt vast dat verzoeker deze stelling op algemene wijze poneert maar er niet in slaagt de motieven van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing weldegelijk op goede gronden stelt dat verzoekers verklaringen op dit punt een ingestudeerd karakter vertonen, temeer gelet op de vaststelling dat hij ongeloofwaardige verklaringen aflegde waarom hij deze incidenten tijdens het eerste persoonlijk onderhoud niet zou hebben vermeld.

Verzoeker voert nog aan dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat in 2015 twee bruggen werden opgeblazen door Al-Shabaab in Qoryoley en Janaale, zodat het mogelijk is dat hij het over deze twee bruggen had toen hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat er twee bruggen vernield waren. De Raad stelt evenwel vast dat dit verweer klemmt met verzoekers verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, waaruit genoegzaam blijkt dat verzoeker verklaarde dat er aanslagen waren in 2015 op de twee bruggen in Qoryoley (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4), hetgeen geen steun vindt in de beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 6, nrs. 10-11). De Raad wijst er nog op dat verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud ook maar één aanslag op één brug in Qoryoley in 2015 vermeldde (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 17). De Raad kan aldus enkel vaststellen dat verzoekers verklaringen op dit punt onderling tegenstrijdig zijn en geen steun vinden in de beschikbare landeninformatie.

De bestreden beslissing oordeelde tevens terecht dat verzoekers verklaringen over de overstromingen in zijn regio van herkomst lacunair zijn. Verzoekers verweer dat uit landeninformatie (verzoekschrift, stuk 4) blijkt dat het aantal overstromingen in Somalië het laatste decennia is gestegen en het dus mogelijk is dat zijn belangrijkste herinnering de overstroming in 2014 betreft kan geenszins worden aanvaard ter verschoning van zijn lacunaire kennis met betrekking tot de overstromingen in zijn regio van 2018. De Raad wijst erop dat uit de beschikbare informatie (Landeninformatie, stuk 6, nrs. 21 en 32) blijkt dat er in april 2018 zware overstromingen hebben plaatsgevonden in verzoekers regio en dat Al-Shabaab in mei 2018 het water van de rivier heeft omgeleid om overstromingen te veroorzaken in bepaalde dorpen van Qoryoley. De Raad acht niet aannemelijk is dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van deze overstroming wanneer hij hiermee werd geconfronteerd, ongeacht het aantal overstromingen dat in zijn regio plaatsvond.

De bestreden beslissing oordeelde ook terecht dat verzoeker vage en ondoorleefde verklaringen aflegde over de droogtes in zijn regio van herkomst. Verzoekers verweer in zijn verzoekschrift blijft in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen omtrent de droogte en het volharden dat deze persoonlijke ervaringen weergeven en overeenstemmen met de beschikbare landeninformatie (verzoekschrift, stukken 5-6), hetgeen echter niet volstaat om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat de verklaringen van verzoeker met betrekking tot de droogtes in zijn herkomstregio niet

doorleefd zijn en verzoeker er niet in geslaagd is om de impact van deze droogte op zichzelf en zijn omgeving toe te lichten aan de hand van spontane verklaringen, persoonlijke ervaringen en concrete verhalen. Het feit dat bepaalde verklaringen van verzoeker over de droogtes overeenstemmen met de beschikbare informatie kan geen afbreuk doen aan voormelde vaststellingen, gezien het niet aannemelijk is dat hij wel louter theoretische kennis kan weergeven over de droogtes in zijn regio, doch er niet in slaagt om deze te koppelen aan zijn eigen leefwereld. De Raad merkt bovendien op dat de bestreden beslissing terecht vaststelde dat verzoekers verklaringen over de ontheemdingen tijdens de droogte in 2016-2017 niet in overeenstemming zijn met de beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 6, nr. 24). Waar verzoeker aanvoert dat de spontaniteit van zijn verklaringen niet het enige criterium mag zijn om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te beoordelen, wijst de Raad er dus op dat zijn verklaringen niet enkel ondoorleefd zijn doch tevens niet overeenstemmen met de beschikbare landeninformatie. Waar verzoeker verder stelt dat dit traumatische gebeurtenissen betroffen en citeert uit algemene informatie met betrekking tot de impact van trauma's, die geen betrekking heeft op zijn persoon, merkt de Raad op dat verzoeker deze stelling op algemene wijze poneert, doch niet *in concreto* aantoonst dat zijn cognitieve geheugen dermate zou zijn aangetast waardoor hij niet in staat zou zijn om een doorleefd en spontaan relaas naar voren te brengen. Waar verzoeker nog meent dat hem meer gesloten vragen hadden moeten worden gesteld teneinde meer informatie te verkrijgen om zijn verklaringen te beoordelen, merkt de Raad op dat zijn verweer op dit punt niet strookt met de notities van het persoonlijk onderhoud, waaruit blijkt dat verzoeker middels zowel gerichte als open vragen ruim de mogelijkheid werd geboden zijn ervaring met de droogtes toe te lichten (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 9; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 11-12).

Verzoeker herhaalt verder in het verzoekschrift zijn verklaringen dat hij over de dorpen in zijn omgeving hoorde van zijn vader en andere mensen en dat hij aldus niet alle dorpen in de omgeving kan kennen, doch de Raad wijst erop dat dit een blote bewering betreft die niet volstaat om afbreuk te doen aan het geheel van de in de bestreden beslissing vermelde motieven omtrent zijn herkomst. De Raad treedt de commissaris-generaal immers bij dat het niet aannemelijk is dat iemand die zijn dorp nooit verlaten heeft zoals verzoeker blijkt uit zijn verklaringen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 4), wel een groot aantal dorpen kon opsommen in de buurt van zijn stad, doch deze verder niet correct weet te situeren en geen kennis heeft van dorpen in zijn omgeving die dichterbij liggen dan de andere dorpen die hij heeft opgesomd. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij waar deze in de bestreden beslissing besluit dat: *“De combinatie van het kunnen opnoemen van een groot aantal plaatsnamen, maar enkel op basis van de windrichting, het niet kennen van enkele dichterbij gelegen dorpen, voor een persoon die zijn dorp nooit verlaten heeft, geeft een ingestudeerde en niet doorleefde indruk.”* De loutere verwijzing naar verzoekers profiel kan hieraan geen afbreuk aan doen, gelet op de vaststellingen die hierboven reeds werden gemaakt omtrent dit verklaarde profiel (zie *supra*).

De bestreden beslissing oordeelde nog terecht dat verzoeker tevens vage en ondoorleefde verklaringen aflegde over zijn leefomgeving. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hem open vragen werden gesteld die verzoeker op verschillende wijze kon beantwoorden en dat de context van het persoonlijk onderhoud in rekening moet worden genomen. Dit verweer doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker enkel oppervlakkige verklaringen aflegde met betrekking tot de stad Qoryoley die beperkt bleven tot het geven van algemeen gekende informatie, doch er verder niet in slaagt om deze informatie te betrekken op zijn persoonlijke leven of leefwereld. Verzoeker werd nochtans duidelijk bevraagd hoe hij de stad Qoryoley en zijn persoonlijke leven zou beschrijven (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 6; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 6), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zijn persoonlijke leefwereld op een doorleefde wijze en aan de hand van persoonlijke ervaringen zou kunnen toelichten. Verzoeker voert verder aan dat hij een precieze beschrijving heeft gegeven van de weg van zijn huis naar de school, doch de Raad treedt de bestreden beslissing bij dat ook op dit punt verzoekers verklaringen eerder op de vlakte blijven en geen persoonlijke ervaringen aantonen. Dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud hiermee niet werd geconfronteerd, doet op zich geen afbreuk aan de vaststelling dat zijn verklaringen oppervlakkig en ondoorleefd zijn. Verzoeker volhardt verder in zijn verklaringen dat hij het grootste deel van zijn leven naar de madrasa ging en verwijst naar algemene landeninformatie met betrekking tot de gevolgen van het conflict in Somalië op kinderen (verzoekschrift, stuk 7), doch dit gegeven doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker er niet in slaagt om zijn persoonlijke leven toe te lichten aan de hand van doorleefde verklaringen en persoonlijke ervaringen wanneer hij hierom wordt gevraagd. Ook het louter herhalen en parafraseren van zijn tijdens het persoonlijk afgelegde verklaringen waaruit blijkt dat hij het grootste deel van zijn tijd besteedde aan het leren van de koran, dat hij verder ging voetballen en naar een privéschool ging, kan geen afbreuk doen aan het ondoorleefde en oppervlakkige karakter van verzoekers verklaringen, zoals vastgesteld in de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien nog terecht dat verzoekers kennis over zijn eigen clan lacunair is, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn profiel en levensomstandigheden. Verzoeker herhaalt de verklaringen die hij heeft afgelegd over zijn clan en wijst op objectieve landeninformatie met betrekking tot de onderverdelingen van de clan Ashraf (*Ibid.*, stuk 8), doch dit verweer kan geen afbreuk doen aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing dat verzoekers kennis van de achtergrond en geschiedenis van zijn eigen clan Ashraf lacunair is, hetgeen niet aannemelijk is in de Somalische context waar het clanbehoren een belangrijk element uitmaakt van de identiteit.

Verzoekers argumentatie dat hij wel een gedetailleerde beschrijving kon geven van de stad Qoryoley (de wijken en hun windrichtingen, de rivier Shabelle, de scholen en belangrijke gebouwen) doet geen afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissing die op zich volstaan om te besluiten dat verzoeker zijn herkomst uit Qoryoley niet aannemelijk kan maken, temeer gezien dit een kennis betreft die tevens door studie kan worden verworven, doch uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker er niet in slaagt om deze theoretische kennis te koppelen aan zijn eigen leefwereld.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog opmerkt dat hem, in weerwil van de zorgvuldigheidsplicht die rust op de commissaris-generaal, geen vragen werden gesteld over de veiligheids- of politieke situatie in zijn regio van herkomst teneinde zijn verklaringen over zijn verblijf aldaar te beoordelen, merkt de Raad op dat dit verweer geen steun vindt in het administratief dossier, nu uit de notities van de persoonlijke onderhouds kan blijken dat verzoeker weldegelijk uitgebreid ondervraagd werd op dit punt (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 13-18; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 14-18) en de bestreden beslissing inzake deze verklaringen terecht oordeelde dat verzoekers kennis over de veiligheids- en politieke situatie in zijn regio lacunair is, zoals hierboven reeds werd bevestigd. Aldus kan voormeld verweer in het verzoekschrift geenszins afbreuk doen aan de vaststellingen van de bestreden beslissing omtrent verzoekers herkomst.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u de laatste jaren voor uw vertrek in de stad Qoryoley in het gelijknamige district van de provincie Lower Shabelle hebt verbleven.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u zelf verklaart geboren te zijn op 03 februari 2003. Een uitgevoerd leeftijdsonderzoek dd. 12 februari 2020 wijst echter uit dat u minstens zes jaar ouder bent dan u verklaart. Deze leeftijdsschatting werd mee in rekening genomen bij de beoordeling van uw beweerde herkomst. Het CGVS neemt bij zulke beoordeling immers steeds het individuele profiel van elke verzoeker in rekening – in casu het profiel van een jong volwassene. Dit profiel in rekening gebracht weet u zoals gezegd hoegenaamd niet te overtuigen wat uw beweerde (recente) herkomst uit de stad Qoryoley betreft.

U kan geen doorleefde verklaringen afleggen over het dagelijkse leven in de stad onder het bewind van Al Shabaab én daarna. U bent amper op de hoogte van aanslagen en incidenten, kan maar weinig doorleefd vertellen over de droogte in 2011 en 2016-2017 én bent niet op de hoogte van de overstromingen van 2018. Hierbij komt dat uw kennis van de geografische omgeving rond uw beweerde stad van herkomst niet weet te overtuigen en dat uw beschrijvingen van de stad Qoryoley zeer vaag zijn. Uw gebrekkige clankennis doet nog verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Ten eerste zijn uw verklaringen in verband met het dagelijkse leven onder het bewind van Al Shabaab in uw beweerde stad van herkomst zeer weinig doorleefd en accuraat. Zo zou u vijf jaar onder het bewind van Al Shabaab geleefd hebben, maar slaagt u er niet in doorleefde verklaringen af te leggen over hoe het was om onder dat bewind te leven. De vraag naar uw persoonlijke ervaring werd u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud tot vijf keer na elkaar gesteld. U antwoordde vier keer met algemene zaken en de vijfde keer beperkt u zich tot “angst, en mijn ouders zeiden, niet naar buiten gaan, en ze hebben een impact gehad op mijn studie” (NPO 2, p. 14). U verklaart tijdens beide persoonlijke onderhouds dat Al Shabaab verdreven werd “in het begin” (NPO 1, p. 14) en “in de eerste maanden” (NPO 2, p. 15) van 2014. Gevraagd wat er toen gebeurd is, beperkt u zich tot “de overheid viel Al Shabaab aan, er werd wel gevochten, gedurende drie uur werd er gevochten. 2014 dat is toen Al Shabaab verdreven was” (NPO 1, p. 14). Gevraagd of u zich nog iets meer van die bevrijding herinnert, herhaalt u dat de gevechten drie uur geduurd hebben en voegt u, weinig gedetailleerd toe “veel mensen waren het slachtoffer geworden van de gevechten, sommige huizen waren geraakt door de raket” (NPO 1, p. 15). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd u opnieuw de gelegenheid gegeven om hier uitgebreider over te vertellen, aan de hand van de vraag “U was al ouder toen Al Shabaab werd verdreven in 2014, kan u mij daar zo

uitgebreid mogelijk over vertellen?” (NPO 2, p. 14). Uw antwoordt beperkt zich tot “toen Amisom had ook mensen daar vermoord” (ibid.). Opnieuw gevraagd om meer te vertellen, vermeldt u opnieuw dat er veel mensen omkwamen, en dat er drie dagen werd gevochten (NPO 2, p. 15), terwijl u tijdens het eerste interview drie uren had gezegd. U voegt ook toe dat de overheid het offensief had aangekondigd en mensen had aangeraden om weg te gaan, maar dat jullie daar bleven (ibid.). Aangezien de bevrijding na jarenlang terreur vanwege Al-Shabaab een markante gebeurtenis is, mag ten eerste van u verwacht worden dat u zich de correcte maand van deze gebeurtenis nog zou herinneren. Het is bovendien merkwaardig dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de duur van de gevechten en niet in staat bent meer details te geven van dergelijke ingrijpende gebeurtenis, waarover er ongetwijfeld achteraf nog lang gesproken zal zijn in de stad. U slaagt er niet in de verdrijving van Al Shabaab te linken aan uw persoonlijke leven. U vertelt als een buitenstaander die de feiten gewoon (en niet volledig correct) weergeeft, terwijl u en uw familie toch in de stad aanwezig zouden zijn geweest tijdens deze ingrijpende gebeurtenis, wat de geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst ondermijnt.

Ten tweede kan u ook maar weinig doorleefd en gedetailleerd vertellen over de periode tussen de verdrijving van Al Shabaab en uw vertrek. Gevraagd wat er veranderde toen Al Shabaab verdreven was, antwoordt u wederom weinig gedetailleerd “Het was wel beter geworden, want de onderdrukking, er was geen onderdrukking meer, maar langs de andere kant, de veiligheid was achteruitgegaan, ze gingen wel dingen gooien” (NPO 2, p. 15). U slaagt er tijdens beide persoonlijke onderhouds ook niet in veel te vertellen over wat Al Shabaab nog deed tussen 2014, toen ze verdreven werden, en uw vertrek begin 2020. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud werd u gevraagd wat er na 2014 nog gebeurd was, waarop uw antwoord beperkt bleef tot “in 2014 heeft Al Shabaab een keer de markt in brand gestoken” (NPO 1, p. 15, 17). Gevraagd of er geen andere incidenten meer waren, beperkt u zich tot een weinig gedetailleerd “er is wel veel gebeurd, in 2019 werd het politiekantoor aangevallen, in 2015 hadden twee clans gevochten. In 2015 Buundo Aday was er een aanslag gebeurd in Buundo Aday” (NPO 1, p. 16), later vult u aan dat dit de witte brug is (NPO 1, p. 17) en dat dit de grootste van de twee bruggen is (NPO 1, p. 18). U herinnert zich geen andere specifieke incidenten (NPO 1, p. 18). In het laatste jaar voor uw vertrek herinnert u zich een aanval op het politiekantoor “begin 2019” (NPO 1, p. 18) maar geen enkel ander incident of aanslag, u heeft ook geen idee van de datum van die aanval. U antwoordt negatief op de vraag of er ooit problemen waren met de toegang tot de stad. Uit informatie ter beschikking van het CGVS blijkt dat er meer dan een maand na de verdrijving van Al Shabaab (op 22 maart 2014) nog steeds een blokkade was van Al Shabaab dat vanuit het omringende platteland met geweld probeerde te verhinderen dat voedsel en goederen de stad bereikten (zie administratief dossier – COI NL-talig). Op 4 mei 2014 schoot Al-Shabaab mortiergranaten af op de stad en vond een vuurgevecht van een uur plaats met Somalische troepen. Op 19 mei 2014 vonden wederom schermutselingen met Al-Shabaab plaats rond Qoryoley. De situatie bleef zeer volatiel. Op 10 augustus waren er wederom gevechten rond de stad. Het gebrek aan detail en het ontbreken van informatie die algemeen gekend zou moeten zijn – zoals de blokkades door Al Shabaab – ondermijnden reeds tijdens het eerste persoonlijk onderhoud uw beweerde herkomst uit Qoryoley.

Merkwaardig genoeg begon u het tweede persoonlijk onderhoud met “er zijn incidenten die ik niet heb verteld toen, ik vond ze niet zo belangrijk, dat waren incidenten bij ons, bij mijn plaats” (NPO 2, p. 3). U gaat later verder “ik had vorige keer wel, ik had verteld over de droogte en zo, want dat had veel meer slachtoffers dan een aanslag. Daarom had ik zoiets van droogte is belangrijk dan de aanslag, want bij een aanslag, worden minder slachtoffers gemaakt” (NPO 2, p. 16). Er werd u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud nochtans al duidelijk gemaakt dat er omwille van het feit dat u niet over recente aanslagen kon vertellen getwijfeld werd aan uw recente herkomst uit Qoryoley, met de expliciete vermelding dat het belangrijk was dat de Protection Officer zeker zou weten dat u in 2019 in Qoryoley verbleef (NPO 1, p. 18). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u “volgens mij heeft u mij niet gevraagd” (NPO 2, p. 17). Dit heeft een negatieve impact op uw algemene geloofwaardigheid en doet vermoeden dat wat u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud bijkomend kan vertellen, mogelijk ingestudeerd is. Bovendien slaagt u er tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nog steeds niet in veel meer te vertellen dan tijdens het eerste. Wat u vertelt, kan u bovendien nog steeds niet concreet situeren in de tijd. Over één van de belangrijkste aanslagen geeft u daarnaast ook verkeerde informatie. U vermeldt tijdens het tweede persoonlijk onderhoud plots dat er aanslagen waren op verschillende momenten in dezelfde periode “in 2015” – nog steeds heel weinig concreet betreft de datum – op beide bruggen en dat de aanslag op de brug Gudud – de kleinste van de twee – door middel van een ezel gebeurde (NPO 2, p. 4; 16). Uit informatie ter beschikking van het CGVS blijkt echter dat er slechts op één brug een aanslag werd gepleegd in september 2015 en dat dat op de grootste brug was, met een ezelskar met explosieven (zie administratief dossier). U vermeldt aanvullend een aanslag op de veemarkt “eind 2018” en een aanslag “aan de Hajad formatie” in de “eerste maanden van 2018 denk ik”.

U herinnert zich ook “een incident in 2016” waar Amisom mensen vermoord heeft (NPO 2, p. 17). Gevraagd of het de rest van de tijd rustig was, antwoordt u zeer algemeen “dat het wel regelmatig gebeurde” en dat u “het niet zo belangrijk vond. Al Shabaab bijvoorbeeld zij probeerden altijd iets te doen, iets te gooien” (ibid.). Gevraagd wat u met regelmatig bedoelt, beperkt u zich tot het vage antwoord “dat was iets dat zich herhaalde” (NPO 2, p. 18). Gewezen op de vaagheid van uw antwoord voegt u toe “ik kan u enkel wel vertellen dat ze meestal 's nachts dat deden” (ibid.). Gewezen op het feit dat het ook deze keer als vreemd bevonden werd dat u zich zo weinig herinnerde, was uw antwoord “dingen gebeuren altijd, ik volgde het niet” (ibid.). Uit de informatie ter beschikking van het CGVS blijkt nochtans dat er nadat Al Shabaab werd verdreven in 2014, tot aan uw vertrek begin 2020 heel wat aanslagen en incidenten waren. Zelfs als we ons beperken tot 2019, het laatste jaar dat u in Qoryoley gewoond zou hebben, is er een zeer lange lijst van incidenten, waarvan u er toch meerdere zou moeten kunnen vermelden. Opvallend is ook dat bij veel van die incidenten Somalische overheidstroepen betrokken waren of slachtoffer werden, terwijl u verklaarde “de Somalische soldaten waren weg”. U herinnerde zich niet wanneer “maar het was nadat Al Shabaab weggedreven was” (NPO 2, p. 16). Zo viel Al Shabaab op 30 januari 2019 posities van de buitenlandse troepen aan, met zware gevechten tot gevolg. Op 16 februari 2019 viel Al Shabaab opnieuw een basis van Amisom en de overheidstroepen aan, met een aantal doden en gewonden tot gevolg. Dit gebeurde nogmaals op 27 februari 2019, 10 maart 2019 en 29 maart 2019. Op 11 april 2019 vielen er opnieuw minstens vijf doden bij clashes tussen het Somalische leger en Al Shabaab. Er waren opnieuw clashes op 17 april 2019, 23 april 2019, 28 april 2019 en 8 mei 2019. Er vonden vuurgevechten plaats op 21 mei 2019, 29 mei 2019 en 6 juni 2019. Op 25 juni 2019 – en niet “begin 2019” – werd een handgranaat gegooid op het politiekantoor en ontstond er een vuurgevecht. Op 27 juni 2019 doodde Al Shabaab een verkiezingskandidaat in Qoryoley en op 15 september 2019 kwamen vier Southwest government officials om het leven door een bembom – volgens u werden er nochtans, op enkele clanoudsten na, nooit belangrijke mensen vermoord door AS (NPO 1, p. 17). Op 5 juli, 25 juli en 28 juli 2019 werden Somalische troepen aangevallen door Al Shabaab. Bij deze laatste aanval werd Al Shabaab gedwongen zich terug te trekken. Op 8 augustus 2019 kwamen minstens 10 Amisom-strijders om het leven bij een bomaanslag. Op 20 augustus 2019 kwamen er opnieuw 10 mensen om het leven bij een clash. Nog 10 mensen kwamen om het leven bij een clash op 7 september 2019. Op 15 september 2019 claimden Al Shabaab militanten dat ze de macht in Qoryoley terug in handen hadden na een gevecht met de Somalische militaire troepen. De lijst met incidenten gaat nog verder. Het is dan ook zeer frappant dat u hier quasi niets van gemerkt zou hebben en dat dit u dat niet zo belangrijk vond, des te meer omdat u bovendien aanhaalt dat u zelf gedwongen gerekruteerd werd door Al Shabaab. Uw (recente) herkomst uit de stad Qoryoley en uw algemene geloofwaardigheid worden quasi volledig ondermijnd door uw erg beperkte kennis over impactvolle veiligheidsincidenten die zich in de jaren voor uw beweerde vertrek uit Qoryoley in deze stad hebben afgespeeld.

U weet bovendien niet dat uw district tijdens de laatste jaren voor uw vertrek door overstromingen werd geteisterd. Gevraagd wanneer er een periode was dat het meer regende dan anders, antwoordde u tijdens beide persoonlijke onderhouds dat dat in 2014 zo was: “Er was één keer een overstroming in 2014, maar het was niet zo heel ernstig” (NPO 1, p. 9). Gevraagd of er daarna nog overstromingen waren, zei u tijdens het eerste interview van niet (NPO 1, p. 9). Tijdens het tweede interview verklaarde u zelfs: “Meestal zijn er veel overstromingen. Dat was de ernstige, en nadien de mensen hadden het begrepen, en ze waren altijd alert.” (NPO 2, p. 12). Hierop werd u duidelijk gemaakt dat er info is over overstromingen in uw regio in 2018 en werd u geconfronteerd met het feit dat u hier niets over weet. U houdt echter vol dat er voor uw vertrek niets gebeurde en verklaart zelfs “Dan heeft u de verkeerde informatie, ik was daar in 2018” (NPO 2, p. 12). Uit de info waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er in mei 2018 zo’n 3000 mensen uit Qoryooley moesten vluchten door overstromingen. (...). Bijkomend werd er ook expliciet gevraagd of er in april 2018 iets gebeurd was in Qoryoley, iets dat invloed had op heel veel mensen, waarop u antwoordde “Ja, een aanslag. Het was in 2018.” (NPO 2, p. 12). Al Shabaab leidde in april 2018 het stijgende water van de Shabelle rivier met zelfgemaakte zijrivieren om naar zes dorpen rond Qoryoley, waardoor veel inwoners moesten vluchten (zie administratief dossier). Van deze zes dorpen noemde u eerder zelf vier dorpen toen u werd gevraagd naar dorpen in de buurt van Qoryoley, namelijk Buulo Sheikh, Gawiroo, Farxaane en Haduumen (zie NPO 2, p. 10-11). Het is niet geloofwaardig dat u wel vier van deze dorpen bij naam kent en als buurdorpen van Qoryoley opsomt, maar niet zou weten dat deze dorpen in het jaar voor uw vertrek opzettelijk door Al Shabaab werden overstroomd, met grote gevolgen voor de plaatselijke bevolking. Er was u eerder reeds gevraagd of er ooit veel mensen moesten vluchten uit Qoryoley, waarop u antwoordde dat dat enkel bij de droogte van 2011 het geval was (NPO 2, p. 12). Ook werd u nog gevraagd of er ontheemdenkampen in Qoryooley waren, waarop u antwoordde: “Hero Lawaad, Hero Kowaad en Hero Seteha, maar dat is niet in de buurt”. Gevraagd of er in de stad zelf waren, antwoordde u van niet (NPO 2, p. 14). Uit informatie ter beschikking van het CGVS blijkt dat er na de overstromingen wel degelijk ontheemdenkampen waren in de stad Qoryoley zelf, in de wijken Halane,

Hodan en Wadajir (zie administratief dossier). Het grootste ontheemdenkamp was in Degaybere, dat op de kaart net aan de andere kant van één van de bruggen over de rivier Shabelle gelegen is. U kent de bruggen wel, maar u heeft nog nooit van Degaybere gehoord (NPO 2, 10), hoewel dit het dichtst van alle dorpen bij Qoryoley gelegen is én het grootste ontheemdenkamp van de stad herbergt (zie administratief dossier). Deze bevindingen ondergraven de geloofwaardigheid van uw recent verblijf in uw beweerde herkomstregio nog verder.

Hierbij komt dat uw verklaringen over de droogte van 2011 en 2016-2017 ook zeer oppervlakkig zijn. U wist tijdens het eerste persoonlijk onderhoud wel te vertellen dat het voedsel duurder werd “ons leven, we waren gered door mijn tante langs vaderszijde, zij stuurde geld” (NPO 1, p. 9). U herhaalt hetzelfde tijdens het tweede interview en voegt, weinig verhelderend toe “wij kregen ook zoals andere inwoners de hulp die daar werd geboden, we kregen ook ons deel” (NPO 2, p. 11). Gevraagd waarom er hulp nodig was, gaat u verder “er was hongersnood, er was droogte, geen water, geen voedsel, wij kregen hulp maar dat was nog steeds niet voldoende” (NPO 2, p. 12). Gevraagd of de droogte nog andere gevolgen had voor de stad, beperkte u zich tot “ja het voedsel was duur geworden” en “door de droogte, was er wel sprake van ziekte-uitbraken” (NPO 2, p. 12). Pas wanneer dat expliciet wordt gevraagd, voegt u toe dat er in 2011 mensen vluchtten naar een plaats dicht bij Mogadishu, maar dat in 2016-2017 de mensen hulp kregen ter plekke (NPO 2, p. 12). Gelet op de onmenselijke omstandigheden die de droogtes van 2011 en van 2016-2017 in Oost Afrika in het algemeen, en Somalië in het bijzonder, met zich meebracht, is het weinig waarschijnlijk dat uw herinneringen hierover zodanig vaag en oppervlakkig zijn. (...)

In ondergeschikte orde zijn er niet enkel bedenkingen te maken bij uw recente herkomst, maar ook bij uw algehele beweerde herkomst uit Qoryoley. Zo kunnen er bedenkingen gesteld worden bij uw kennis van de geografische omgeving rond Qoryoley. U bent in staat een groot aantal dorpen in de omgeving op te sommen. Tijdens het eerste interview kon u zestien dorpen opsommen die in de buurt van uw stad liggen (NPO 1, p. 9-10). Dit is zeer merkwaardig aangezien u verklaart dat u de stad nooit verliet (NPO 1, p. 4, 10; NPO 2, p. 10-11). Tijdens het tweede interview werd u gevraagd de omliggende dorpen met een tekening te situeren. Uit uw tekening bleek dat u enkel een windrichting kon aangeven, en niet in staat was de dorpen correct te situeren. Dit doet sterk vermoeden dat u deze informatie heeft ingestudeerd. U was bovendien niet vertrouwd met enkele plaatsnamen van plaatsen die u zelf niet vernoemd had, maar die dichterbij gelegen zijn dan de plaatsen die u wél vernoemd had. Zo had u nog nooit van Ajeleri (Ajaliiri) of Degaybere (Dagay Beere) gehoord (NPO 2, p. 10), hoewel deze op de kaart dichterbij of even dicht gelegen zijn als Alambuuri, wat u wel vermeldt. Van iemand die zijn dorp nooit verlaten heeft (NPO 1, p. 4, 10; NPO 2, p. 10-11), zou eerder verwacht kunnen worden dat hij de dichtstbijzijnde dorpen beter kent dan die verderaf gelegen. De combinatie van het kunnen opnoemen van een groot aantal plaatsnamen, maar enkel op basis van de windrichting, het niet kennen van enkele dichterbij gelegen dorpen, voor een persoon die zijn dorp nooit verlaten heeft, geeft een ingestudeerde en niet doorleefde indruk. Daarnaast antwoordt u op de vraag aan welke districten het district Qoryoley grenst zowel tijdens het eerste als tweede interview Sablale, Kuntuwarey en Marka (NPO 1, p. 11; NPO 2, p. 5). Niet het district Sablale grenst aan Qoryoley, maar wel het district Afgoye. U weet enkel dat Afgoye één van de districten van Lower Shabelle is (NPO 2, p. 5). Dit alles doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst uit de stad Qoryoley.

Ook uw beschrijvingen van Qoryoley komen ingestudeerd over en zijn niet afgestemd op uw persoonlijke leven en profiel. U slaagt er niet in doorleefde persoonlijke antwoorden te geven, maar geeft steeds algemeen gekende info. U betreft uw antwoorden op vragen over de stad of uw leven op geen enkel moment op uw persoonlijk leven. Tijdens het eerste interview antwoordt u op de vraag hoe u Qoryoley zou beschrijven voor iemand die er nog nooit geweest is zeer ingestudeerd en naast de vraag: “Qoryoley is gelegen in Zuid-Somalië, het valt onder de administratie van Zuid-West Somalië, en Zuid-West Administratie dat zijn drie provincies die samen zijn, en dat is bij Bakool, de hoofdplaats is normaliter in Barawe, maar nu is hij tijdelijk in Beydhabo.” (NPO 1, p. 6). De vraag werd onmiddellijk herhaald (“Wat kan u mij vertellen over de plaats Qoryoley zelf, hoe zou u dat beschrijven?”), en opnieuw kwam een ingestudeerd antwoord dat geen antwoord was op de eigenlijke vraag. Pas bij de derde keer komt een antwoord op de eigenlijke vraag, maar blijft u nog steeds op de oppervlakte met algemeen gekende informatie, die u niet betreft op uw eigen leven (NPO 1, p. 6). Een ander voorbeeld hiervan is uw antwoord op de vraag om de weg te beschrijven van uw huis naar de school, waarbij u eerder op de vlakte blijft (NPO 1, p. 5). Ook over uw leven in de stad blijft u heel erg op de vlakte. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd u gevraagd om opnieuw te vertellen over uw leven in Qoryoley, met de duidelijke vermelding dat u de vorige keer heel kort was geweest en dat er van u verwacht werd dat u meer zou kunnen vertellen als u daar heel uw leven gewoond had. Toch bleef uw antwoord ook toen beperkt tot “Het grootste deel van mijn leven ging ik naar de madrasa. Mijn vader leerde mij Koran ook thuis.

Mijn vader had houtskolen, en ik hielp hem. Ik ging ook voetballen” (NPO 2, p. 6). De vaststelling dat u er niet in slaagt uw antwoorden af te stemmen op uw persoonlijk leven en profiel, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst uit de stad Qoryoley alleen maar verder.

Uw verklaringen omtrent uw clan, de Ashraf, zijn evenmin doorleefd of geloofwaardig. U weet dat de Ashraf zijn onderverdeeld in Hassan en Hussein (NPO 1, p. 11; NPO 2, p. 13). U beweert tot Hassan en daarna Sarman te behoren. U kent geen andere subgroepen van Hassan (NPO 2, p. 13). U kan niet antwoorden op de vraag van wie Hassan en Hussein afstammen (NPO 1, p. 26; NPO 2, p. 13), terwijl zij rechtstreeks zouden afstammen van de dochter van de profeet, Fatima (zie administratief dossier). Gevraagd naar de oorsprong en de geschiedenis van uw clan, kan u enkel antwoorden dat uw voorouders Arabieren waren en dat het religieuze geleerden zijn (NPO 1, p. 11-12; NPO 2, p. 13). Er kan worden vastgesteld dat uw clankennis wel zeer beperkt is – wat opvallend is gezien de specifieke religieuze status die de Ashraf genieten in de Somalische samenleving. De vaststelling dat u deze kennis ontbeert doet ernstig afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.”

Verzoekers verwijzing in het verzoekschrift naar de ondergane vervolgingsfeiten is niet relevant, gezien uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Qoryoley, in het district Qoryoley in de provincie Lower Shabelle in Somalië. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Verzoekers verweer dat de geloofwaardigheid van zijn problemen met Al-Shabaab alsnog zou moeten worden beoordeeld, kan aldus niet worden gevolgd. Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

De door verzoeker neergelegde documenten zijn niet van die aard om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te vermogen te herstellen. De psychologische attesten werden hierboven al besproken en kunnen de geloofwaardigheid van zijn herkomst en asielaanspraak aldus niet herstellen.

Waar verzoeker in zijn aanvullende nota van 6 mei 2021 nog een nationaliteitsverklaring neerlegt, kan dit document evenmin afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen met betrekking tot zijn herkomst. De Raad stelt immers vast dat uit dit document duidelijk blijkt dat de individuele gegevens erin vervat verkregen werden op basis van verzoekers Belgische verblijfsdocument dat, bij gebreke van enige identiteitsdocumenten bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming, werd opgesteld op basis van de verklaringen van verzoeker. Aldus biedt de neergelegde nationaliteitsverklaring niet de minste garantie dat de daarin opgenomen gegevens correct zouden zijn.

Verzoekers verwijzing naar de situatie van intern ontheemden in Somalië in het verzoekschrift is niet relevant, gezien hij, mede gelet op de vaststelling dat hij geen zicht biedt op zijn levensomstandigheden voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst, niet aantoont dat hij bij een terugkeer naar Somalië in dergelijke omstandigheden zal terechtkomen.

Verzoeker moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoekers voorgehouden vervolging, zijn beweerde ondergane ernstige schade en de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in de provincie Lower Shabelle is dan ook niet relevant, gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Qoryoley in het district Qoryoley in de provincie Lower Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt. Hierdoor maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Somalië en Mogadishu (verzoekschrift, stukken 9-19) is bijgevolg niet dienstig.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de persoonlijke onderhouden en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 3 en 18; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 3 en 20).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP